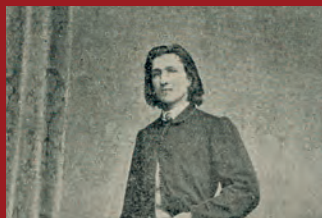

*námořníci z višňovky
čtěte na straně 7...*

JAN PODLIPNÝ

STR. 5

PO STOPÁCH SKŘÍTKŮ

STR. 11

KAŠTÁNEK OSLAVIL 20 LET

STR. 13

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY PRO ANIČKU

STR. 17

SOCIÁLNÍ PRÁCE V MIKROREGIONU

Nacházíte se v nepříznivé situaci a nevíte si rady? Kontaktujte nás.

Nechanicko - Od ledna 2024 se můžete v regionu potkat s týmem, který realizuje projekt Sociální práce v mikroregionu Nechanicko. Konkrétně s Anetou Havlíčkovou, Evou Vašákovou a Ludmilou Boučkovou.

Postupně se seznamujeme s územím, ve kterém působíme. Od začátku roku navštěvujeme jednotlivé členské obce mikroregionu. Na těchto setkáních připravujeme společně se zástupci samospráv, popřípadě i místních spolků a sdružení řešení potřeb občanů s cílem je podpořit, zlepšit nebo pomoci zvládnout jejich nepříznivou situaci.

V některých obcích již probíhá drobná individuální práce. Co konkrétního si pod tím představit? Například pomoc při jednání s úřady a poskytovateli sociálních služeb, s drobnými nákupy nebo také podporujeme osaměle žijící seniory.

V rámci zmiňovaných schůzek postupně zjišťujeme, jaké akce se

budou v obcích konat. Chceme být jejich součástí a potkávat se na nich právě s vámi. Kde konkrétně to bude v nejbližší době? Můžete nás potkat 8. března na setkání seniorů v Lodíně, 24. března na karnevalu v Dohalicích nebo ve stejný den také na velikonočním tvoření v Radčovicích. Na další jarní měsíce plánujeme velké komunitní setkání spojené s výletem.

Rádi byste se s námi potkali? Máte tipy, kam bychom mohli vyrazit? Potřebujete radu, podporu nebo pomoc při zvládání obtížných životních situací? Kontaktujte nás.

Více informací o projektu, včetně kontaktů, získáte na www.nechanicko.cz, kde budou postupně zveřejňovány aktuální pozvánky na skupinové akce a nabídka individuální podpory. Sledujte nás i na facebooku – skupině Mikroregion Nechanicko – akce a dění.

Eva Vašáková, Aneta Havlíčková,

Ludmila Boučková –

sociální pracovnice projektu Sociální práce v mikroregionu Nechanicko

Každá životní situace
má své řešení.
Nejste na to sami!

Sociální práce v Mikroregionu Nechanicko

- **Individuální poradenství**
 - péče o handicapované
 - sociální dávky - příspěvek na péči, dávky na bydlení,...
 - informace o sociálních službách
- **Podpora rodin s dětmi**
- **Podpora aktivit seniorů a osaměle žijících osob**
- **Pomoc při řešení složitých životních situací**
- **Vzdělávací akce, programy, přednášky, workshopy**
- **Pomoc v komunikaci s úřady, odborníky v sociální oblasti**
- **Zprostředkování právní pomoci a pomoci specializovaných poraden a odborných pracovišť**

Kontaktujte nás:

e-mail: socialni@nechanicko.cz

Eva Vašáková - tel: 775 783 231

Aneta Havlíčková - tel: 733 493 766

Ludmila Boučková - tel: 608 650 005

Spolufinancováno
Evropskou unií

www.nechanicko.cz

Nechanicko -
akce a dění

Mikroregion Nechanicko,
svazek obcí
Mokrovousy 18
503 15 Nechanice

DOMÁCÍ PÉČE 24 HODIN DENNĚ 365 DNÍ V ROCE

Péči poskytujeme nepřetržitě každý den v roce, vždy se přizpůsobíme potřebám klienta a jeho blízkých, kterým s péčí pomáháme. Lidé potřebují mít možnost využití pomoci i ve dnech státních svátků, volna nebo nočních hodinách. Proto fungujeme 24 hodin denně, což se ukazuje jako správný krok. Dokážeme zajistit péči v některých případech i na několik let, ale také dokážeme ulevit pečujícím ve chvíli, kdy chtějí jet např. na dovolenou, nebo sami pro sebe potřebují zajistit svůj denní režim, či si jen pár hodin oddechnout. Základem je péče o člověka, tedy zajištění základních potřeb. V praxi to znamená zajištění osobní hygieny, polohování, přesuny, stravovací a léčebný režim, chod do domácnosti, socioterapie (procvičování paměti, jemné motoriky), ale také udržování sociálních kontaktů. K hladkému průběhu a dosažení nejvyšší možné kvality péče je žádoucí prostředí vybavené moderními pomůckami. Z toho důvodu provozujeme půjčovnu kompenzačních pomůcek, kterými domácnost můžeme vybavit. Zároveň je tým vybaven řadou terapeutických pomůcek, pomůcek na přesuny a po-

lohování. A protože u klientů trávíme kontinuálně dlouhé hodiny, tak se nejedná pouze o zajišťování základních fyziologických potřeb, ale pracujeme například i na podpoře pocitu bezpečí, sounáležitosti, úcty, snažíme se o maximální podporu soběstačnosti a věcí, které klient ještě zvládne.

Jak je známo „Zdraví neznamená nepřítomnost nemoci, nýbrž je stavem fyzické, duševní a sociální pohody.“ Myslím, že v tom je řečeno mnohé, snažíme se pomáhat se všemi třemi aspekty. Přidat k tomu trochu smíchu, radosti a pocitu že se svými starostmi nejsou sami. Naším cílem je, aby osoba, o kterou pečujeme, měla saturovány nejen základní potřeby, ale zároveň neměla pocit provinění, že tím někoho zatěžuje. Aby vše bylo přirozenou součástí soužití a aby to tak cítili i pečující. Harmonie na těchto úrovních je předpokladem pro funkční dlouhodobou domácí péči a partnerství.

Co dělat v případě, že byste o naši službu měli zájem?

Můžete nám zavolat, poslat email, kontaktovat nás na sociálních sítích, nebo přes formulář na webových stránkách www.obecnzyajem.cz.

KONTAKT: iveta.brzkova@obecnzyajem.cz tel. 731 185 873 nebo email: socialnipracovnik@obecnzyajem.cz

jem.cz, tel. 734 759 149, 731 847 805, 605 158 323 a domluvíme společně termín osobní schůzky.

■ Zúčastnili jsme se setkání seniorů v Hoříněvsi. Foto: Iveta Brzková

NA ZKUŠENOU DO SASKA ZA OCHRANOU PŘÍRODY A NÁVŠTĚVOU HISTORICKÉ MÍŠNĚ

■ Ukázky revitalizace vodních prvků v Hartmannsdorf-Reichenau. Foto: Václav Zámečník

V mikroregionu Nechanicko probíhá od roku 2021 přeshraniční projekt s názvem Cesta ke zdravější zemědělské krajině. Pomyslná cesta ke zdravější krajině je dlážděná vzájemnou spoluprací zájmových skupin, které krajinu různými způsoby využívají a utvářejí. Jedná se zejména o zemědělce, samosprávu, ochránce přírody, myslivce a jiné spolky, ale i občany, kterým není lhostejné, v jakém prostředí žijí. Za sdílením a předáváním zkušeností s péčí o krajinu se obyvatelé mikroregionu vydali na začátku listopadu 2023 na třídní exkurzi do spolkové země Sasko v Německu.

Naše první zastávka směřovala do oblasti Bieberach (Bádensko-Württembersko), kde na několika desítkách hektarů hospodaří již čtvrtá generace zemědělců. Současný majitel se rozhodl na části orné půdy vytvořit tzv. biotopový most (Biotopbrücke). Jeho cílem je dát přírodě opět více prostoru a přejít po pomyslném mostu od původně intenzivně obhospodařované orné půdy k ekologicky cennému biotopu. Zakládá zde květnaté louky, staví pyramidy z kamení a mrtvého dřeva nebo hloubí tůně pro obojživelníky. Postupně tak vzniká oáza života, kde si své místo najdou mokřadní živočichové i rostliny, nejrozličnější druhy hmyzu, ptáci nebo žáci. Kromě toho na svých pozemcích pečují o starý ovocný sad s původní-

mi krajovými odrůdami a do krajiny vysazuje různá stromořadí a remízky složené ze šípových růží, hlohů, řešetláků, hrušní a dalších dřevin.

Následující den jsme započali v areálu Lindenhof Ulberndorf v Dippoldiswalde (Sasko). Čekali tu na nás zástupci místního Sdružení pro ochranu krajiny Saského Švýcarska (LPV), které spojuje desítky obcí, zemědělců a spolků i jednotlivců se společným cílem zachovat zdejší pestrou krajinu s bohatou druhovou rozmanitostí. Věnují se tu environmentálnímu poradenství, ekovychově a údržbě cenných biotopů – starých sadů, pestře kvetoucích luk i mokřadních biotopů.

Naše další zastávka byla v Hartmannsdorf-Reichenau, kde jsme mohli obdivovat obnovu vodních prvků a dalších navazujících biotopových opatření v krajině. Jednalo se o území údolní nivy po staletí zemědělsky využívané, které bylo v 60. letech kompletně odvodněno sítí drenážních trubek a betonových šachet. Při těchto zásazích byla zároveň na pozemcích odstraněna velká část dřevin. Když se v roce 2013 stala majitelem údolí rodina Steffena Göhlera, začalo se s renaturizací vodního režimu i přilehlých ploch. Došlo k obnově kamenných strání se stromy, keři a ponechaným tlejícím dřevem, díky čemuž vznikl ve svažitém terénu přirozený protierozní prvek. Následující rok vznikla na mís-

tě i volně přístupná chata k odpočinku pro návštěvníky a zároveň došlo k odstranění části melioračního systému. Následně byl vytvořen potok a mokřad se stojatou vodou, který doplnila výsadba dřevin.

Poslední den exkurze jsme se přenesli do návštěvnického centra Národního parku České Švýcarsko, kde se účastníci mohli věnovat interaktivní výstavě muzea. Ta je tvořena sedmi tematickými okruhy, které seznámí návštěvníky se zdejší přírodou i zajímavou geologickou historií této oblas-

ti. Čeká tu na vás např. i model mraveniště, kde odhalíte mravenčí spížirnu s potravou nebo sídlo královny. Za zmínku stojí také tajuplná „procházka nocí“, při které se pohybujete potmě a postupně se vám odhalují majitelé tajemných nočních hlasů. Výstava zaujme malé i velké návštěvníky, a pokud se budete v této oblasti pohybovat, rozhodně si ji nenechte ujít.

Věříme, že účastníci exkurze si s sebou odvezli nové poznatky i zážitky, které je budou motivovat, aby kolem sebe začali tvořit zdravější krajinu pro lidi i pro přírodu. Je to zájem nás všech. Proto bychom chtěli vyzvat každého – zamyslete se nad svým okolím, a pokud vás napadne myšlenka, jak zlepšit jeho současný stav, dejte nám vědět. Třeba se nám společně podaří vytvořit podobně inspirativní místo, jako se to povedlo v Sasku. Závěrem bychom touto cestou rádi poděkovali všem, kteří se v minulém roce podíleli na aktivitách projektu, např. účastí na červnovém semináři v nechanické bažantnici nebo přiložili ruku k výsadbě dřevin u Hrádku, kterou jsme realizovali ve spolupráci s mysliveckým sdružením Lověna Nechanice, Městem Nechanice a zemědělským družstvem ZD Nechanice.

A pokud Vás téma krajinných prvků více zajímá, přihlaste se na webinář: Praktické zkušenosti s přípravou a realizací krajinných prvků, který proběhne 14. 3. od 18:00. Akce je zdarma. Více informací najdete na webových stránkách www.birdlife.cz/webinar-krajinne-prvky.

Michaela Kadavá
(kadava@birdlife.cz)
a Václav Zámečník
(zamecnik@birdlife.cz)

■ Dozvědět se něco více ze života mloků skvrnitých přijali účastníci exkurze s nadšením. Foto: Michaela Kadavá

PRVOSENKA – JARNÍ LÉČIVKA

Jaro se nám pomalu blíží a až bude hezké počasí, můžeme vyrazit na procházku. Já chodím do nedalekého lesa, kde roste celá řada léčivých rostlin, např. kostival, přesličky, ocún, hluchavka a řada dalších. Ocún je prudce jedovatý díky obsahu alkaloidu kolchicinu, který se ale ve správném množství a dávkování používá ve formě tablet při terapii dny. Avšak léčivkou, které se dnes chci věnovat, je prvosenka (*Primula*), patří mezi jednu z našich nejběžnějších jarních léčiv.

Prvosenky všichni jistě znáte. Řada okrasných se pěstuje na zahrádkách ve velké rozmanitosti barev, ale ty léčivé nalezneme volně v přírodě zejména ve světlých listnatých lesích, hájích, prosluně-

ných stráních a v křovinách. Léčivé jsou dva rody, a to prvosenka jarní a prvosenka vyšší. Rostliny dosahují výšky kolem 20–25 cm. Z podzemního oddenku vyrůstají měkké a svraskalé listy uspořádané v přízemní růžici. Vonné žluté květy vyrůstají na jednostranném okolíku. Může se rozmnožovat vegetativně rozdělením oddenku, ale většinou se rozmnožuje pohlavně, tvorbou semen. Plodem je tobolka. Některé zdroje dokonce uvádějí, že prvosenka jarní se může dožít více než padesát let.

Oddenek těchto rostlin obsahuje látky nazývané saponiny, které mají takzvané expektorační účinky. Pomáhají rozpouštět a uvolňovat hleny. Jsou součástí sirupů a čajů na na-

chlazení spojeným s vlhkým kašlem.

Jelikož účinnou částí prvosenky jsou podzemní orgány, sbírají se na podzim, avšak český Červený seznam tyto rostliny zařazuje do kategorie C3 (vzácnější až ohrožený druh), a proto by se neměly volně v přírodě sbírat. Pokles populace prvosenky jarní byl způsoben nárůstem zemědělské výroby, těžbou a výsadbou jehličnanů, používáním herbicidů, hnojením (hlavně dusíkatými hnojivy) a orbou travních porostů. Pro léčebné účely se proto prvosenky pěstují.

Vyrazte také ven na procházku, protože nejen byliny, ale i pohyb zdraví prospívá, a obdivujte vše, co nám příroda nabízí.

Daniela Suchánková

JÍZDÁRNA KINSKÝCH ZVE K NÁVŠTĚVĚ I BĚHEM ZIMNÍCH MĚSÍCŮ

Jistě nikomu neuniklo, že na zámku Karlova Koruna se v loňském roce po rozsáhlé a několik let trvající rekonstrukci zpřístupnily impozantní prostory zámecké jízdárny, konírny a kočárovny, kam mohou návštěvníci zavítat v rámci zcela nového prohlídkového okruhu Kopytem sem, kopytem tam mapující zrod a vzhlas zdejšího chovatelství koně Kinských. A tento prohlídkový okruh je přístupný celoročně i během zimních

měsíců, kdy je zámek pro návštěvníky jinak uzavřený. Navštívit ho můžete od středy do pátku v čase od 9 do 14 hodin (prohlídka je bez průvodce).

Historické prostory Jízdárny Kinských doplňuje multimediální expozice významných témat z historie koní spojených s rodinou Kinských:

- chovatelské úspěchy,
- dostihové závody a zrod Velké pardubické,
- první a dosud jediná vítězka Vel-

ké pardubické Lata Brandisová,

- známá osobnost rodu, hrabě Oktavián Kinský, a další.

Po prohlídce jízdárny návštěvníci procházejí salonkem s výstavou věnovanou architektovi Karlovy Koruny, Janu Blažejí Santinimu Eichlovi, následuje konírna a kočárovna s expozicí kočárů.

Prohlídku Jízdárny můžete doplnit procházkou zámeckým parkem, kde se prostřednictvím informačních cedulí podpořených

audioprůvodcem (spustíte v aplikaci TourStories) dozvíte zajímavosti o jednotlivých místech a budovách v parku – více na <https://www.karlovakoruna-zamek.cz/>.

Další skvělé tipy na výlety najdete v interaktivní mapě www.poznejhradecko.cz nebo na stránkách www.hradecko.eu.

Zdroj: Karlova Koruna a DM Hradecko

■ Nově zpřístupněné prostory konírny. Foto: archiv

■ Nové prostory zámecké jízdárny. Foto: archiv

O JANU PODLIPNÉM, VÝZNAMNÉM RODÁKU Z HNĚVČEVSI, ČÁST 1/2

Dva obyčejné letopočty, rok 2023 a rok 2024 skrývají ve svém trvání tři významná výročí hněvčevského rodáka JUDr. Jana Podlipného. V minulém roce uplynulo již 175 let od jeho narození, rovněž 100 let od odhalení pamětní desky Podlipného v Hněvčevsi. Letos je potom výročí 110 let od jeho úmrtí.

Obr. 5. Právník Jan Podlipný v r. 1870.

Zajímám se o historii našeho regionu, tedy jsem se mnohokrát zastavil proti kostelu v Hněvčevsi a prohlížel pamětní desku věnovanou památce JUDr. Jana Podlipného. Z veřejných zdrojů je možné dohledat poměrně dost informací o jeho studiích, právníké praxi až po funkci primátora města Praha. Ale co vlastně víme o jeho mládí a životě zde v kraji, než odjel do matičky Prahy a nesmazatelně se zapsal do národního povědomí a vlasteneckého dění v celé zemi?

V knize dr. Václava Řezníčka „JUDr. Jan Podlipný. Jeho života působení“ vydané v Praze 1924 jsem se dozvěděl mnoho informací z jeho soukromí a jeho vztahu k rodnému kraji. Doufám, že méně známé informace zaujmou i čtenáře Zpravodaje našeho mikroregionu.

Podlipného rodokmen

Právník Jan Podlipný pocházel z přední, majetné a na Hořicku široko daleko rozvětvené selské a zemědělské rodiny. Narodil se 23. 8. 1848 v Hněvčevsi jako syn hostinského, řezníka a polního hospodáře Josefa Podlipného a jeho manželky Anny. Jeho rodiče jeho se do Hněvčevsi přistěhovali a zde se usadili. Otec Josef byl synem Jana Podlipného, sedláka z Vrchovnice č.12 a manželky jeho Anny Pražákové z Vrchovnice č.10. Matka Anna byla dcera Václava

Dršky, chalupníka z Třebovetic č.10 a jeho manželky Marie. Jana křtil 24. 8. 1848 hněvčevský farář Josef Just a křestními kmotry mu byli Jan Kolbaba, sedlák z Horních Černůtek č.7, a Jiří Sahánek, půlláník z Třebovetic č.3. Již výpočet těchto osob ukazuje, že byl spřízněn a spráten se selskou aristokracií celého svého rodného kraje.

Jeden bratr jeho otce (strýc), František Podlipný, odešel do ciziny a usadil se jako uzenář ve Štýrském Hradci, kde se jeho firma stala jednou z nejpřednějších svého oboru. Druhý bratr jeho otce (strýc), Václav Podlipný, se po studiích stal odborným inženýrem v Praze.

Jan Podlipný odcházel na studia do Hradce Králové a měl jenom jednoho bratříčka Václava. Ale nežli latinské školy dokončil, k Václavovi přibyl bratr Josef a sestra Marie.

Podlipného studia a vojenská služba

Jan Podlipný jako žák obecné školy upoutal svou bystrostí pozornost faráře Josefa Justa, který ho přijal mezi své ministranty. Školní rok 1860/61 byl nadaný žák Jan Podlipný zapsán na gymnázium do Hradce Králové. Zdejší ústav oplýval řadou vynikajících učitelů, kteří byli ozdobou tehdejšího českého středního školství, byli jimi například Jan Klumpar, Kristián Stefan a další.

Z Hradce Králové odešel do oktávy na staroměstské akademické gymnázium do Prahy, kde si roku 1866 odbyl maturitní zkoušku. Po té se nechal zapsat na právnickou fakultu Karlo-Ferdinandově univerzity. Na pražské univerzitě byl povýšen na doktora všeobecných práv 28. dubna 1874. V roce 1880 poté složil advokátní zkoušky.

Jako statný junák byl odveden na vojnu, byl zařazen jako dobrovolník k zemské obraně. Po vojenském výcviku a činné službě byl jmenován 1. 11. 1871 kadetem ve svém domovském královéhradeckém praporu zemské obrany č. 29, v němž byl roku 1872 povýšen na záložního poručíka.

Podlipného pracovní život

V září roku 1869 se právník Jan Podlipný hlásil v pivovaru U modré štiky jako domácí učitel pro čtyři mladé pány majitele pivovaru Antonína Nebeského. Přišla mu otevřít tehdy třináctiletá slečinka Anna. Jak se později ukáže osudové setkání. Jan Podlipný se dostal mezi hodné, dobré a majetné lidi. Antonín Nebeský, vě-

hlasný pražský pan starý, byl horlivý vlastenec, roku 1848 stál jako národní gardista se studenty na barikádách u mostecké věže.

Jako student práv měl Podlipný již svůj samostatný světový názor, povahově byl zralý, mravně ucelený a v každém případě samostatný. U pana Nebeského se seznámil s redaktorem Svobody Josefem Barákem, pozdějším redaktorem Národních listů, a dalšími českými vlastenci Palackým, Riegrem, Tyršem, Fugnerem a dalšími. Přátelit se s Barákem znamenalo být u všeho českého. Sám byl stoupencem tábora mladočechů.

Více než třicet let v českém veřejném životě stál nejrůzněji a neochvějně proti Vídni na stanovisku českého státního práva a uvědomoval český lid o jeho právech. Po smrti Baráka 18. listopadu 1813 se přátelství s Řezníčkem ještě více se prohloubilo a trvalo až do smrti Podlipného.

Podlipného manželství a rodinný život

Na úterý 13. dubna 1875 byla celá svatojiřská čtvrť na Starém Městě pražském ve slavnostní náladě, to si JUDr. Jan Podlipný vzel od Modré štiky do kostela k Dominikánům, v kočáře taženém párem běloušů, svou nevěstu slečnu Annu Nebeskou, dle rodinné tradice v růžové šaty oděnou. Dříve však než mohlo ke svatbě dojít, musel se Podlipný stát pražským příslušníkem a ve své žádosti musel zaplatit poplatek dva dukáty ve zlatě. Roku 1874 dostal v Praze domovské právo.

Spolu s Annou měli pět synů Jana, Slávu, Vladimíra, Miloše, který záhy po narození umírá, Čestmíra a jednu dceru Jaromíru. Manželka Anna si vza-

la muže střídavého, pilného a spořádaného, který nekouřil ani biliár a karty nehrál. Ač syn z hostince a nyní zeť sládkův spokojil se jen s žejdlíkem piva. Pochoutkou jeho byla silně bílá káva, hodně slazená k tomu buchta s tvarohem. V poledne měl rád v polévce noky a milým obědem mu bylo hovězí se smetanovým křenem a k tomu červená řepa. Večer rád jedl chléb namazaný husím sádlem nebo máslem. Také okurky byly připravovány po královéhradeckém způsobu. Jablka nechával si posílat z rodného Hořicka.

Okurky na královéhradecký způsob

Oloupaná okurka rozstrouhaná na tenoučké koláčky se prosolí a nechá odležet. Potom se plátky vymačkají v měkounké chuchvalečky, které se polejí kyselou smetanou.

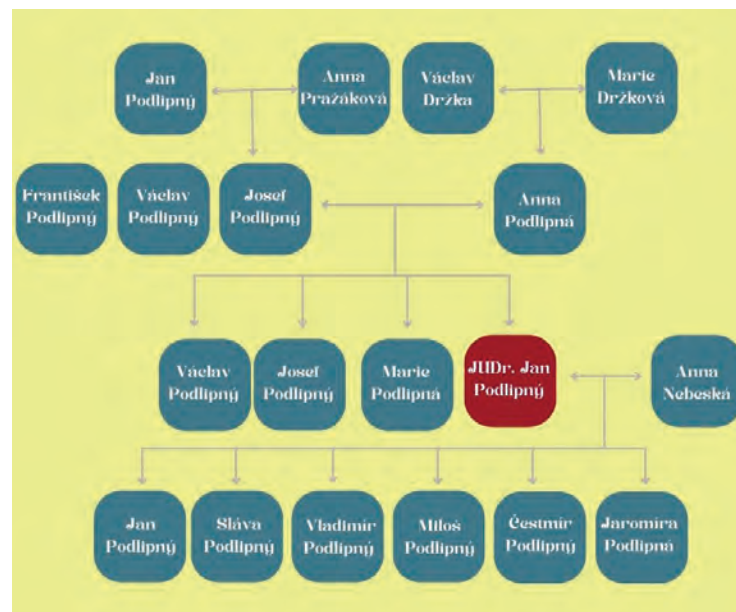
Jeho vlastností bylo stále pěkně a vkusně se strojit, nápadnou zálibu měl v nošení vysokých podpatků u bot. Boty mu zhotovoval dovedný mistr krajan z Hoříněvse. Kabáty nosil šosaté, od krku po pas zdobené řadou kulačtých knoflíků. V osmdesátých letech si pořídil čamaru - slavnostní černý kabát se stojacím límcem a řadou knoflíků zapínaných na šňůrky; jako výraz slovanství a vlastenectví.

Konec 1. části (1/2).

Jaroslav Fejfar

V příštím čísle se dozvíte zajímavosti z Podlipného politického a sokolského života.

Zdroje: JUDr. Jan Podlipný. Jeho život a působení Dr. Václava Řezníčka, rok vydání 1924, Vlastivědná čítanka Pod Zvičinou č. 4/2023 a 5/2023.

OBĚTI VELKÉ VÁLKY (1914 – 1918) ZE STRAČOVSKÉ LHOTY – POKRAČOVÁNÍ

■ Václav Ruml - legionář

V roce 2018, u příležitosti 100. výročí skončení 1. světové války, jsem pátrala po obětech ze Stračovské Lhoty (Zpravodaj č. 4/2018). Vyčázela jsem tehdy z Pamětní knihy Lhoty Stračovské, kde kronikář vyjmenoval osm chlapců a mužů z naší vesnice. Vlastně jsem jen pátrala po jejich údajích a domnívala se, že tento počet je konečný. Na tak malou vesnici se mi 8 obětí zdálo už tak hodně. Ale pamětní knihu začal lhotecký kronikář pan Braun psát teprve ve třicátých letech minulého století a sám v této kapitole uvádí, že se jedná o výsledek jeho vlastního bádání. Když jsem se pak mnohem důkladněji a trochu moudřejší pus-tila do vyhledávání obětí ze Stračova (4/2019), zjistila jsem zároveň další dvě jména, která patří ke Stračovské Lhotě.

FRANTIŠEK ČEPEK

Otec Františka Václav Čepík pocházel z Chlumu, matka Kateřina byla rozená Pinkasová ze Mžan č. 25. Ve Stračovské Lhotě si pořídili domek číslo 37. František se narodil 15. ledna 1881 a byl jejich třetím dítětem. V dospělosti pracoval jako zedník, ale zřejmě se nikdy neoženil. Narukoval hned po vyhlášení války v rámci první mobilizace dne 27. 7. 1914. V listopadu toho roku byl raněn. Po návratu z lazaretu na frontu dne 21. 6. 1915 padl na tzv. severní frontě v Polsku u vesnice Chmielek v okrese Biłgoraj. Bylo mu 34 let.

HYNEK HORÁK

Hynek Horák je uvedený na pamětní desce ve Stračově, ale nejprve jsem si myslela, že se jedná o oběť ze Stračova, protože jak uvádím výše, v Pamětní knize Lhoty Stračovské není jmenován. Ale ve Stračově jsem žádného muže tohoto jména v historických dokumentech nenašla, i když Horáků se tam vyskytovalo několik.

Nedařilo se mi ovšem ani při hledání ve Stračovské Lhotě. Tak jsem se obrátila na pana Stanislava Duška z Hradce Králové, svého bývalého souseda ze Lhoty č. 21, o kterém jsem věděla, že jeho matka byla za svobodna Horáková.

Velice ochotně prohledal rodinný archiv a poskytl mi několik dokumentů. Např. smlouvu trhovou z roku 1897, kde stojí, že Hynek Horák a jeho manželka Marie, rozená Hlavatá, kupují dům č. 21 ve Stračovské Lhotě. Poprvé potvrzení existence Hynka Horáka! Pak ale také rodný list Marie Horákové (matky pana Duška) z roku 1910, kde je uveden jako otec Ignác Horák... Teprve tehdy mne to napadlo: Vzpomeňme na našeho velkého romantického básníka, který se narodil jako Ignác Mácha, ale tvořil pod jménem Karel Hynek. Ve 2. polovině 19. století si totiž z důvodu obrozeneckého hnutí hodně mužů jménem Ignác toto své jméno počestvovalo na Hynek. A tak jsem se dala do hledání Ignáce Horáka – a najednou se mi dařilo.

Ignác Horák se narodil 22. dubna 1869 v Sověticích č. 15 jako nemanželský syn Kateřiny Horákové. Vyučil se zedníkem a ve 24 letech se 24. září 1893 ženil s Marií Holečkovou ze Stračovské Lhoty č. 21, a když spolu s touto manželkou odkoupil domek od své tchyně, stává se ve Lhotě takzvaným domkařem, tedy majitelem domku a malého pozemku. S Marií má 4 syny: první syn zemře, když je mu 10 dní, ale František (nar. 1895), Josef (nar. 1897) a Václav (nar. 1902) se dožijí dospělosti. Manželka Marie mu ale umírá a Ignác se znovu ženil 9. února 1909 ve Velkých Petrovicích (dnes jen Petrovice u Nového Bydžova) s Kateřinou Novotnou z Lodína. S Kateřinou se mu pak roku 1910 narodí jediná dcera Marie.

Narukoval zřejmě v roce 1915 do 18. pěšího pluku v České Lípě a zemřel 25. července 1916, bez uvedení přesného místa. Úmrtní list vydal 28. 9. 1916 farní úřad ve Stračově. Bylo mu 47 let. Vdova po Hynku Horákovi se v roce 1920 provdala za vdovce Jana Příbyla z Podolíb a ten se k ní do Lhoty přistěhoval se svými 4 dětmi a tchyní.

Vojenské údaje výše uvedených mužů jsem čerpala z tzv. kmenových listů, což byly jakési spisy, které se vedly o každém vojákovi rakousko-uherské armády až do jeho vyřazení z armády. Jsou uloženy ve Vojenském historickém archivu (VHA)

v Praze. Navštívila jsem badatelnu VHA a využila možnosti nahlédnout do všech dochovaných kmenových listů obětí První světové války ze Lhoty i Stračova, které se mi podařilo vypátrat. Potvrdila jsem si tak správnost svého pátrání. Bohužel, ne všechny kmenové listy se dochovaly, ročníky narození 1887 až 1900 byly prakticky všechny za komunistického režimu skartovány.

Závěrem něco pro zajímavost

Stračovská Lhota nemá mnoho známých rodáků, a proto nemohu při této příležitosti opomenout Václava Rumla, který také ve Velké válce bojoval, ale nepadl ani nezemřel následkem zranění. Upozornil mě na něj pan Mgr. René Škandík ze slovenského Martina, pracovník Národního biografického ústavu Slovenské národní knihnice, který pracuje na Biografickém lexikonu Slovenska. Při práci na životopisu fotografa Václava Rumla narazil na internetu ve Zpravodaji 1/2016 na můj článek o ochotnickém divadle ve Stračovské Lhotě, kde píšou, že první představení se hrála v hospodě, kde byl majitelem Václav Ruml. Potvrdilo se, že tento hospodský byl skutečně jeho

otcem. VÁCLAV RUML mladší se narodil ve Stračovské Lhotě č. 36 dne 28. září 1894, jeho maminkou byla Františka rozená Valášková z Osic. Pracoval jako topograf a zřejmě rád fotografoval. Narukoval do armády a v lednu 1915 padl do ruského zajetí u Gorlice (dnešní Polsko) a ihned vstoupil do československých legií. Je autorem většiny dochovaných fotografií ze slavné bitvy u Zborova.

Irena van Vuurenová

(vuuren@iol.cz, 605947208)

Zdroje: Vojenský historický archiv Praha; Křestní matrika Lhoty Stračovské 1875-1949; Matrika křestní pro osady Hněvčev, Benátky, Dol. a Hor. Černůtky a Sovětic do r. 1895; Rodinný archiv pana Stanislava Duška; Mgr. René Škandík; M. Mojžíš, M. Rak a kol.: Zborov 1917-2017, str. 426

Uvádím i ve zdrojích.

Kdyby pan Dušek nalezl fotografii svého dědečka Hynka Horáka, bylo by to také fajn, hezké je, že o něm nevěděl prakticky vůbec nic, netušil, že padl ve válce. Naštěstí našel starou krabici s dokumenty...

Irena van Vuurenová

Interimtheilungs-Grundbuchblatt 2167									
Grundbesitzer		190. Blatt 190		190					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer		H. Horák		H. Horák					
Grundbesitzer									

NÁMOŘNÍCI Z VIŠŇOVKY A JEJICH „STĚŽERSKÁ PARÁDA“

Stěžery - Již po jedenácté jsme slavili náš tradiční masopust. Oslava probíhala druhou únorovou sobotu. Slavilo se celý den za účasti více než šesti stovek lidí. Je tedy zřejmé, že masopustní veselí u nás si získalo nejen popularitu, ale i velkou oblibu. V maskách přijdou vždy nejen děti, ale i čím dál větší počet dospělých. Také do přípravy se zapojuje každým rokem více účastníků. Popis veškerých letos připravených aktivit by přesáhl omezené možnosti tohoto článku, proto si ho nechám pro náš obecní zpravodaj Stěžeraček. Pro toto číslo zpravodaje mikroregionu vám chci zprostředkovat zábavný zážitek popisem druhého zastavení masopustního průvodu v ulici Višňová. Tato ulice se nachází na vjezdu do obce ze směru od Hradce Králové ze Zelené ulice. Jde o nové sídliště a ti,

kteří připravili program této zastávky, tvoří vlastně – jak sami říkají tzv. „Naplaveniny“. Tuto skutečnost zdůraznili svým převlekem za námořníky. Letos nám doslova vyrazili dech svým připraveným programem. Zazpívali nám písničku, jejíž nářez slycháme před hlášením místního rozhlasu. Ve Stěžerách totiž na vysílání upozorňuje jako znělka část písne od Karla Zicha „Život je paráda“. Naši námořníci z Višňovky vymysleli pod vedením Zuzky Breuerové vlastní text písne, kterou nazvali „Stěžerská paráda“. Její znění přikládám:

*Stěžery jsou skvělá vesnice, paráda!
Žít tu se nám líbí nejvíce, paráda!
Na hřišti se sejdeme vždy,
Gába nám pivko natočí,
V Hrušce nákup uděláš, na poštu skočíš,
můžeš jít i do knihovny.*

REFRÉN: Je to paráda, tašku dát na záda a jít si, kolem oslíka, zmrzku od Beránka užít si.

Je to paráda, nikdy se nevzdávat ve fotbale, skočit do nádrže, ve Stěžkách to jde, plavat si skvěle.

*Višňovku zabraly náplavy, paráda!
Ze všech míst vybraly Stěžery, paráda!
Všichni se tu mile zdraví,
školku nám snad dopostaví,
děti šťastný, všichni fajn, to se nám líbí,
i chodníky se opravují.*

*REFRÉN: ...
Agrosem nám vydá balíček, paráda!
Máňa včas uhasí ohniček, paráda!
U Itala večeri dej,
hlavně nikam nespíchej,
Stěžery jsou krásný, tak se každý den směj, Buďte šťastný, děj se co děj!
REFRÉN: ...*

Celá parta zpívala s tak velkým elánem, že strhla při každém refrénu ke společnému zpívání všechny přítomné. Jako každý rok tu nezapomněli ani na stylové pohoštění. Upekli višňové bublaniny a podávali višňovou pálenku ozdobenou skutečnou višní. Je prima, že se noví obyvatelé Stěžer dokážou zapojit do všeobecného veselí a vtipně si udělat legraci i ze sebe.

Celé veselí v obci pro tento den měl na starosti zvolený Rychtář v osobě paní družinářky Vlasty Žampové. Zvládla vše skvěle, včetně objednávků neuvěřitelně krásného počasí. Atmosféra celého dne nás všechny nabíla natolik, že se již teď těšíme na masopust 2025. Děkuji všem.

Dagmar Smetiprachová, starostka

■ Vystoupení Naplavenin bylo pro nás velkým překvapením.
Foto: Štěpánka Zimová

■ Zpěv si všichni náramně užili. Foto: Michal Skřivánek

INTERAKTIVNÍ TRÉNINKY PAMĚTI

Nechanice - V současné době plně spěchu je naše mysl vystavena neustálému tlaku a přetížení informacemi. Proto je důležité věnovat pozornost péči o naše duševní zdraví.

Mnoho benefitů pro celkový pocit pohody a kvalitu života mohou mít pravidelné aktivity trénující mozek. Navíc se ukazuje, že takové aktivity jsou účinnou prevencí Alzheimerovy choroby.

Pro seniory a pečující pořádá Hradecký venkov ve spolupráci s Královéhradeckým krajem speciální interaktivní přednášky zaměřené na problematiku Alzheimerovy choroby. Akce jsou zdarma.

Na začátku roku jsme připravili sedm setkání v Nechanicích a od února také v obci Dolní Příim. Lektorka s dlouholetou praxí v této oblasti -

Ludmila Valešová představila techniky a nácviky, které mohou být klíčem k tréninku krátkodobé i dlouhodobé paměti.

Aktivity posilují paměť, rozvíjí logické myšlení a zvyšují koncentraci, ale také podporují duševní pohodu a sociální interakce. Tyto praktické dovednosti nejen zvyšují kvalitu života seniorů, ale také přispívají k jejich jistotě při běžných denních činnostech. Po setkání je možné využít také individuální konzultace.

Skupinová cvičení paměti jsou ideální příležitostí ke zlepšení paměti, posílení duševních schopností, sdílení zkušeností a navázání nových přátelství.

Více informací a pozvánky na podobné akce najdete na webu Hradeckého venkova.

Denisa Jenčovská

■ Přednáška zaměřená na interaktivní tréninky paměti v Nechanicích.
Foto: Denisa Jenčovská

UŽÍVÁME SI NOVÝCH CHODNÍKŮ

Těchlovice – u nás se žije klidně, pomalu. Přesto se stále něco děje a obecní zastupitelstvo má stále co řešit. Když pomineme malichernosti a mnohdy zbytečné "kauzy", tak jedním z hlavních úkolů je popasovat se s dotačními záležitostmi při správě obecního majetku a se složitým parkováním v obci.

Po dvou letech byla dokončena výstavba těchlovických chodníků. Kvůli nespolehlivosti dodavatelské firmy a složitosti dotačních podmínek pro získání finančních prostředků se stavba protáhla o více než rok a teprve před Vánoci bylo dílo předáno obci do užívání. Takže užíváme, v nejbližší době budeme kolaudovat.

Okamžitě po vyřešení jedné záležitosti se vrháme do další - rozpracováváme očekávanou opravu obecní budovy, ve které je dobře fungující obchod, pohostinství a společenský sál (ve kterém se například konají ročně dokonce tři plesy). Bude to běh na dlouhou trať, v současnosti se o věci víceméně diskutuje a do akce půjdeme nejdříve v roce 2025. Stále tedy máme i čas na to, abychom

od dubna nabídli pronájem pohostinství někomu, kdo nám tím pomůže udržovat společenský život v obci.

Řešíme umístění fotovoltaické elektrárny na novou čističku odpadních vod. Žijeme tedy i "zeleň".

Bohužel, kvůli škrtům v rozpočtu budeme muset ustoupit od rekonstrukce dětského hřiště, jeho stav musíme vylepšit prozatím jen drobnějšími opravami.

A pouštíme se i do intenzivnějšího řešení neuspokojivé situace s parkováním v obci. Příčin je několik. Přibývá množství soukromých aut, jejichž majitelé pro parkování využívají a mnohdy i zneužívají obecní pozemky. Přibývá i těch, kteří nerespektují obecní vyhlášku o organizaci parkování. Pečlivě hledáme prostory pro více odstavných ploch, přesto stále musíme připomínat, že o záležitosti soukromého vozidla se musí starat především jeho majitel. Někteří to stále odmítají pochopit.

Ale jinak se tu žije v klidu a bez shonu.

Miroslav Kronika

■ Po dvou letech se podařilo dokončit stavbu chodníků.
Foto: Miroslav Kronika

“HOLA HEJ, MASOPUSTNÍ REJ”

Boharyně a Homyle – v sobotu 10. února se naše obce proměnily v masopustní rej. Všichni, kteří se masopustní veselice zúčastnili, se mohli potěšit nápaditými maskami, výbornými koláčky, skvělou tlačenkou, klobáskami, ale hlavně hudbou a veselým masopustním průvodem. Děkujeme všem, kteří nám otevřeli svoje vrátka a vpustili trochu té masopustní nálady k sobě domů. Také děkujeme za dobrůtky, které nám naši přátelé a spoluobčané přichystali a doufáme, že jste se všichni bavili stejně tak, jako my. Letos byl průvod opravdu pestrý, až mezinárodní. Mohli jsme se na vlastní oči setkat se skupinkou, která přijela až z dalekého Mexika, s velmi nápočnými chemiky, kteří nás napojili i občerstvili svými chemickými lektvary. Samozřejmě nesměl chybět medvěd, medvěďák, šašci. Velký dík patří hasičům, potažmo hasičkám, kteří nám pomáhali s bezpečným přesunem z Homyle až do Boharyně. V Boharyni jsme měli první velkou

zastávku, a to u obecního úřadu, kde byl připravený stánek s dobrým pohostěním, dobrým pitím a tradiční muzikou. Po občerstvení u obecního úřadu jsme se všichni přesunuli do místní hospody U Jezírka, kde nám pan hospodský udělal ty nejlepší vyhlášené řízky, které umí jen v Boharyni v hospodě a také vydatný guláš. Zde na velkém sále náš kulturní výbor, alá skupina klaunů, připravila pro děti různé hry a soutěže, které jsme si všichni užili. Velká pochvala patří všem dětem, které s námi ušly celý masopustní průvod, jenž začal na kopci u lesa v Homyli a byl zakončen právě v hospodě U Jezírka v Boharyni. Děti měly po výslahu ještě plno energie na soutěžení a na tanec. Akce se vydařila také díky počasí plnému sluníčka. Jsme rádi, že tato česká tradice zapustila kořeny i u nás, a už teď se těšíme na vaše originální masky, kterými nás překvapíte příští rok opět na masopustním průvodu.

Michaela Vrzalová

■ Tradiční masopustní průvod se v našich obcích vydařil
Foto: Aneta Pšeničková

BŘEZEN 2024	15. 3.	20:00	Josefovská zábava. V obecním hostinci.	Pšánky
	16. 3.		Zájezd do Polska Kudowy Zdroje, přihlášení na zájezd OÚ Stěžery – tel.: 495 453 221.	Stěžery
		15:00	Dětský karneval - hospoda Na Kopečku, vstupné dobrovolné.	Hrádek
			Velikonoční jarmark v budově Adalbertina a v Žižkových sadech.	Hradec Králové
		20:00	Školský ples.	Nechanice
	21. 3.	18:00	Beseda Nechanice ve středověku. Vývoj poddanského městečka pohledem archeologie. Přednáší Mgr. Pavel Drnovský Ph.D.	Nechanice
	22. 3.	20:00	Sportovní ples, hraje kapela DROPS, tělocvična OÚ a Ciao Italia pizzeria Stěžery.	Stěžery
	23. 3.	10:00	Zabíjačkové hody.	Sadová
		13:00	Velikonoční tvoření. V klubovně nad obecním úřadem. Potvrzení účasti na telefonu 723 168 430.	Mžany
		15:00	Dětský karneval - Vosa jede.	Lodín
		15:00	Dětský karneval. Tělocvična OÚ.	Stěžery
		20:00	Jarní ples, večerem provede Královéhradecké kvarteto, hospoda Na Kopečku, vstupné 150Kč.	Hrádek
	24. 3.	15:00	Dětský karneval. Spolupřádají obce Dohalice, Mokrovousy a Třesovice.	Dohalice
		17:00	Divadelní představení Až opadá listí - Divadelní spolek Symposion Třebechovice p. O.	Nechanice
	28. 3.		Zelené pivo, hospoda Na Kopečku.	Hrádek
	28. 3.–1. 4.		Velikonoce na Hrádku.	zámek Hrádek
	28. 3.–1. 4.		Velikonoce na statku v roubence na Šrámkově statku v Pileticích (velikonoční výstava).	Piletice
	29. 3.		Velký pátek u kapličky.	Těchlovice
		14:00	Vítání jara a velikonoční dílnička pro děti.	Sadová
	30. 3.	20:00	Pomlázková zábava.	Dohalice
DUBEN 2024	5. 4.	16:30	První pomoc - přednáška v zasedací místnosti obecního úřadu.	Mokrovousy
	6. 4.	11:00	Kančí hody. V kiosku letního občerstvení.	Mokrovousy
	6. 4. a 7. 4.	17:00	Kouzelný duben - divadelní soubor NOS.	Nechanice
	18. 4.	18:00	Beseda – Příběh Titaniku. Přednáší Bc. Dana Šimková.	Nechanice
	27. 4.		Můj dům, váš Hrádek. Kastelánská přednáška a křest nové publikace Zámek Hrádek u Nechanic.	zámek Hrádek
	27. 4.–8. 5.		Rozkvetlý Hrádek. Květinová výstava s podtitulem „Květiny z časů C.K. monarchie“.	zámek Hrádek
KVĚTEN 2024	4. 5.	10:00	Mikroregionem Nechanicko na kolech. Start u kulturního domu v Nechanicích. Bližší info na www.nechanicko.cz .	Nechanicko
		14:00	3. ročník Motožehnaní. Hrají kapely Vanaheim, Manuál, Fenix.	Lodín
	11. 5.	7:00	Rybářské závody dospělých.	Pšánky
		8:00	Hasičská soutěž o pohár starosty obce.	Sadová
	12. 5.	7:00	Dětské rybářské závody, na obecním rybníku. Pořadatel Rybáři dětem, z.s., startovné zdarma. Bližší info na www.rybaripsanky.cz .	Pšánky
	18. 5.		Zájezd na otevřené sklepy Zaječí.	Sadová
	19. 5.		Den pro rodinu v Žižkových sadech.	Hradec Králové
	23. 5.	8:00	Turnaj ve vybíjené základních škol mikroregionu.	ZŠ Nechanice
	24.–26. 5.		Kultura pod Hvězdami. Večerní divadelní a muzikálová představení v zámeckém nádvoří. Více informací na www.kulturapodhvězdami.cz .	zámek Hrádek
	25. 5.		Oslava 130. založení hasičského sboru Trnava. Na bývalém hřišti za požární nádrží. Dopoledne okrsková soutěž v požárním sportu, odpoledne volná zábava.	Trnava
ČERVEN/ČERVENEC/SRPEN 2024	26. 5.	8:30	Sovětský Gladiátor - nutná registrace na gladiator.sovetice@centrum.cz - Myslivecká bažantnice.	Horní Černůtky
	25. – 26. 5.		Festiválek – XXV. setkání pěveckých komorních sborů.	Nechanice
	1. 6.		Dětský den v Hřibsku.	Hřibsko
		15:00	Dětský den v kempu.	Lodín
		14:00	Dětský den.	Sadová
	3.–6. 6.		Hudební festival Romantický Hrádek. XXVI. Ročník festivalu klasické a romantické hudby.	zámek Hrádek
	6. 6.	08:00	Olympiáda mateřských škol mikroregionu.	ZŠ Nechanice
	8. 6.		Dětské rybářské závody a hříbecké bahnění.	Hřibsko
	29. 6.	14:00	Dětský den.	Mokrovousy
	29. 6.	20:00	Koncert kapely Vyhoukaná sowa. V areálu letního občerstvení.	Mokrovousy
	5. 7.		Historický den na Hrádku. Dobový program v zámeckém nádvoří v podání umělecké agentury Hisoticus.	zámek Hrádek
	13. 7.		Hrádek Křížem Krážem. Speciální komentované prohlídky s nahlédnutím do běžně nepřístupných prostor.	zámek Hrádek
	10. 8.	8:00	Nohejbalová turnaj.	Sadová
	10. 8.	16:00	Koncert Dechové hudby.	Sadová
	17. 8.	13:30	15. ročník Memoriálu Zdenka Nekvindy - šipkový turnaj. V Obecním hostinci.	Lodín
	23.–25. 8.	18:00	Rybářské závody jednotlivců na 42 hodin na obecním rybníku.	Pšánky

ZE ZIMNÍCH DOHALIC

Dohalice - Rok se s rokem sešel a předvánoční čas dorazil také k nám. Jak to letos u nás vypadalo?

Tentokrát se podařilo na konci listopadu uspořádat Dílnu vánočních dekorací pro děti i dospělé. Přes dvacet tvořivých duší se sešlo v sokolovně a celé odpoledne vyráběly stromečky, skřítky a adventních věnce. Materiálu i občerstvení byl dostatek, takže vznikla opravdu impozantní díla.

Na začátku prosince jsme se také sešli při rozsvícení vánočního stromu. Když odečteme dvouletou covidovou pauzu, konalo se adventní zastaveníčko v Dohalicích již po jedenácté. Celá akce by se neobešla bez pevných "držáků", které se každý rok zaslouží o příjemnou atmosféru a o to, že Dohaličtí rádi vyrazí ven a stráví společný čas. Prvním takovým "držákem" jsou děti z naší základní školy, které nikdy nezklamou a vždy v hojném počtu s energií sobě vlastní zpívají, recitují

a následně prodávají své vánoční výrobky. Další stálíci podvečera je originální malovaný dohaličský betlém, který se každý rok staví pod vánoční strom a k vidění je vždy až do 6. ledna. Jeho autorkou je Eva Janáková z Dohalic, která se stále snaží betlém rozšiřovat o další postavičky. Postupem let se tedy součástí betlému vedle tradičních postav stali i muzikanti, ponocný se psem, rybář, pasáček ovcí, děti s dárky pro Ježíška nebo hospodyně nesoucí husu.

Nesmíme také zapomenout na pekařky cukroví, které každý rok v listopadu opráší své recepty a na pečou dobroty do balíčků, které si mohou zájemci během rozsvícení zakoupit. V roce 2011 začalo takto pět prvních 11 odvážných dohaličských pekařek. Každoročně se k pečení přidávaly další a další zájemkyně, takže při tomto zatím posledním rozsvícení jsme mohli ohlásit rekord. Na pečení se podí-

lelo 30 pekařek širokého věkového rozmezí z Dohalic, Horních Dohalic i Kopanin.

Neposledním "držákem" akce je i Hospůdka u Jonešů, která se každoročně stará o pitný režim návštěvníků a v posledních letech je pevnou oporou podvečera Ondřej Zobina se svou sváteční zelňačkou a dalšími pochutinami.

Tyto základní pilíře jsou každý rok doplňovány dalšími částmi programu. Tentokrát k nám přijela zahrát a zazpívat skupina regionálních muzikantů, již podruhé se svými produkty dorazili včelaři ČSV Dohalice a Spolek lidových řemesel z HK, své originální výrobky nabízel i Dílna Adina, prodával se trdelník, horký mošt a topinky. Každý rok je snaha poskládat program tak, aby si v něm návštěvníci našli to tradiční i nové. Jsme rádi, že se nám celá akce s velikou pomocí zastupitelů a našich občanů daří připravit.

K doladění vánoční atmosféry bylo opět možné si 23. a 24. prosince v předsálí kostela vyzvednout betlémské světlo a na Štědrý den zajít na půlnoční mši svatou, které každý rok předchází vánoční divadelní představení Živý betlém.

Na své si přišli v tomto čase i příznivci sportu. Zájemci využili předvánoční obecní bruslení v areálu pivovaru Lindr Mžany, které se ještě dvakrát zopakovalo i v lednu. Fanoušci hokeje mohli podpořit dohaličský hokejový tým v Obecní hokejové lize, kterou se podařilo dohaličským hráčům vyhrát již šestkrát v řadě.

Doufáme, že tedy všechny výše zmíněné příležitosti poskytl Dohaličským čas se zastavit a odpočinit si od předvánočního shonu a stresu. A nezbývá než si přát, aby tento rok pokračoval dalšími dobrými zprávami, podobnými těm hokejovým.

Lucie Brandová

■ Vítězné finále Obecní hokejové ligy. Foto Věra Kobrová

■ Vánoční atmosféru nám pomáhají už několik let tvořit naši školáci. Foto Věra Kobrová

MASOPUSTNÍ PRŮVOD BYL U NÁS PRVNÍ KULTURNÍ AKCÍ LETOŠNÍHO ROKU

Nechanice - V polovině ledna náš masopustní průvod začínal před kulturním domem. Nechybělo drobné sladké občerstvení, něco na zahřátí a stánek se zabijačkovými specialitami. Po předání klíče od města Masopustovi a úvodním slovem pana starosty Jiřího Pechara proběhlo společné fotografování. Pak již mohl průvod vyrazit za doprovodu dechové kapely Skleněnka. Na trase nechy-

bělo několik občerstvovacích zastávek. Průvod rozveselených účastníků končil opět v KD Nechanice, kde bylo ve velkém sále připravené posezení. K poslechu hrál DJ Jiří Svoboda. Děkujeme všem, kdo jste přišli podpořit tradiční akci v maskách, ale i bez nich.

Vedoucí odboru kultury
Adéla Kohoutková

■ Masopust začínal jako již tradičně před kulturním domem. Foto: Adéla Kohoutková

NOVÁ PROSTORNÁ PERGOLA UMOŽŇUJE PŘÍJEMNÉ SETKÁVÁNÍ

Sadová - V naší obci máme již několik let štěstí na velkou účast obyvatel na akcích, které tu pořádáme. Nejsou to jen obyvatelé obce Sadová, ale i obyvatelé z okolních vesnic. Mnozí chodí již spoustu let a těší se na setkání s kamarády a přáteli, se kterými se během roku nepotkají. Za to jsme velice rádi. Snažíme se každou naši akci spojit s pestrými gastronomiemi, kde může každý účastník ochutnat nespočet specialit z udrny, grilu a naší domácí kuchyně. Do loňského roku jsme na pořádané akce chystali posezení pod pergolou u víceúčelového sportovního hřiště a další sezení jsme připravovali pod stany v prostoru areálu. Návštěvníci akce byli vždy bohužel rozděleni na několik „táborů“, jelikož kapacita nám neumožňovala umístit všechny dohromady.

Již několik let jsme připravovali plán na výstavbu nové kryté pergoly, která by navazovala na nynější občerstvení a poskytla nám mnohem větší kapacitu krytého společného posezení. V roce 2022 jsme zadali vypracování plánu výstavby nové kryté

pergoly a projektové dokumentace spojenou se stavebním povolením. Po vydání platného stavebního povolení nic nebránilo zadat výběrové řízení na zhotovitele. Vše jsme měli nachystáno a na konci roku 2022 jsme podali žádost o dotaci. Doufali jsme, že s úspěchem dostaneme dotaci ve výši 50 % všech nákladů. Z důvodu mnoha žádostí o dotace byly výše dotací značně pokráceny. Výše nákladů obce na výstavbu se rázem vyšplhala do neúnosné částky. Nemohl bych za těchto podmínek souhlasit a podepsat se pod tuto pro mě nepochopitelnou cenu („za pouhou pergolu“), kterou jsem si také moc přál. Po dohodě se zastupiteli jsme odstoupili od smlouvy, stavbu zrušili a přemýšleli, co bude dál. Při dalším jednání se zastupiteli jsme se domluvili na objednávce na vypracování nabídky na výstavbu pergoly bez dotace na náklady obce.

Nabídka od firmy Josef a Milan Erbs byla téměř třetinová oproti původním nabídkám, které byly podány, a nová krytá pergola byla v loňské

■ Nová krytá pergola bude sloužit především pro setkávání občanů.
Foto: Dušan Jedlička

roce postavena. Velké poděkování patří Josefu a Milanovi Erbsovým za vynikající spolupráci, ochotu a profesionalitu při stavbě nové kryté pergole.

Tímto Vás všechny srdečně zveme

na již tradiční "Obecní zabíjačkové hody" v Sadové, které se budou konat v sobotu 23. března 2024 od 10.00 hodin, a to s posezením v nové kryté pergole.

Dušan Jedlička, starosta obce

PO STOPÁCH SKŘÍTKŮ – VÁNOČNÍ STEZKA MĚLA VELKÝ ÚSPĚCH

Čertovský průvod či Rozsvěcení vánočního stromu s adventními trhy, které poprvé proběhly v naší nově vybudované pergole.

Poslední akcí v loňském roce byla vánoční stezka „Po stopách skřítků“. Z malého nápadu, jak zkrátit dětem čekání na Ježíška, vzniklo putování za osmi skřítky nezbedničky, kterého se nakonec zúčastnilo více než 40 dětí, a to nejen místních a těch z nejbližšího okolí, ale přijely za námi děti z Hradce Králové, Hořic, Dvora Králové nad Labem nebo až od Náchoda. Každé dítě, které doputovalo až do doupatka skřítků a odevzdalo vyplněný pracovní list, si mohlo za odměnu odnést jednu kouzelnou hvězdičku a v následujících dnech se mohlo také těšit z děkovného dopisu od Ježíška a perníkové hvězdičky. Ještě jednou bychom touto cestou rádi poděkovali Markétě Kroupové, Gabriele Hovorkové a Romaně Rosůlkové za pomoc při realizaci vánoční stezky. Tak pozitivní ohlasy na vánoční stezku jsme vůbec nečekali, a tak při čtení děkovných zpráv nezůstalo jedno oko suché a my už pomalu vymýšlíme, za kým budeme putovat o Vánocích letos.

Nicméně, než ten čas nastane, chystáme pro Vás spoustu jiných

krásných akcí, jak těch tradičních, kterými jsou třeba zabíjačkové hody, tak i těch naprosto nových, například vítání jara. Aby Vám žádná akce neutekla, sledujte nás na našich nových

webových stránkách <https://www.obec-sadova.cz/> nebo na Facebooku. Budeme se na Vás těšit u nás v Sadové.

Markéta Kroupová

■ Vánoční stezka měla mezi dětmi velký úspěch. Foto: Dušan Jedlička

Sadová - Podzim a závěr loňského roku byl jako již každoročně velmi bohatý na společenské události. Nabítený podzim jsme zahájili prvním ročníkem Sadovského dýňobraní, poté jsme již po několikáté v listopadu vypravili zájezd do Prahy za kulturou. Tentokrát bylo naším cílem divadelní představení Vedlejší účinky v divadle Broadway. Tomu ještě předcházela plavba parníkem po Vltavě. Následovaly další tradiční akce jako

Letos tomu bude 20 let, co koupaliště a kemp v Lodíně společně fungují a vytvářejí bezkonkurenční hodnotu pro všechny naše návštěvníky.

Největší inovací za posledních pár let byla určitě výstavba dalších šesti chatek do kempu. Hlavní výstavba probíhala od začátku roku 2022 a byla dokončena na jaře 2023. Uvnitř chatek Exclusive se nacházejí dvě samostatné ložnice, koupelna a kuchyňský kout. Letošní spuštění nového online rezervačního systému bylo jako Velká cena Monaka. Zvědavost a recenze našich návštěvníků z minulé sezóny způsobila vyprodání Exclusive chatek již v polovině ledna letošního roku. Musíme přiznat, že nás zájem našich návštěvníků nepřestává udivovat a jsme vděční, že se můžeme takovými zákazníky chlubit.

Každý rok se snažíme o inovace, abychom nevypadli z kurzu. Naše koupaliště stále nabízí nejdelší tobogán v kraji, dále obrovský bazén obklopený zelení a čistými prostory. Půjčujeme lehátka, slunečníky, sportovní vybavení a pro odvážné i aquazorbing. V kempu si můžete zahrát fotbalpool, minigolf.

V sezóně si děti mohou každý den vylustit speciální tajenku. Občerstvení je k dispozici na koupališti, v kempu i v obecní restauraci. Nejvíce lukrativní termín pobytu je „svátkový“ týden v červenci. V tomto období obec Lodín navíc pořádá pouť, která začíná v pátek večer letním kinem a druhý den pokračuje nadupanou zábavou s živou hudbou.

Náš kemp je dle našich návštěvníků „ideálním místem pro rodiny s dětmi“ – a není divu! Každý rodič ví, že po celodenním skotačení v bazénu dítě večer spí, jak když ho do vody hodí. A tím se náš komplex stává ideálním místem i pro rodiče. Štítek „přátelské skoro až rodinné atmosféry“, máme především díky našemu pracovnímu týmu. Mezi zaměstnanci panuje vesnická, domácká nálada, a tak řešení problémů je skoro radost. Nejhezčí a zároveň nejhektičtější je první den, kdy se otevírá koupaliště (letos otevíráme 15. 6. 2024). Po mimosezónní hibernaci náš komplex začne hučet jak úl včel. Někdo letí sem, někdo opravuje tam, či svědomitě stráží svoje stanoviště. Přesto uslyšíte každého si pobzukávat, uvidíte natěšené (možná lehce nervózní) úsměvy na tvářích, protože na to se těší všichni celý rok. Pak už jen vyčkáváme příchod našich hodinových manželů, kteří nám

▪ Chatky v kempu v Lodíně. Foto: Zdeněk Novotný

poskytují nezbytnou technickou podporu v provozu. Jejich přítomnost přináší nejen technické řešení, ale i svěží dávku humoru do našich každodenních výzev.

Jak už tomu bývá... čím větší organizace, tím více pracovních míst. Proto jako každý rok hledáme na letní sezónu nové pomocníky, kteří se na práci netváří jako Lotrando, ale umí za ni vzít. Každá volná ruka se hodí, ať už jsou to plavčíci, hlídači tobogánů, hodinoví manželé, či někdo, kdo nám bude udr-

žovat čistotu na koupališti a v kempu.

S ohlednutím na zážitky, které nám přinesla minulá sezóna, ji zakončujeme s vděkem a s radostí vítáme znovu všechny, kteří si chtějí užít letošní léto v našem komplexu. Brány kempu otevíráme na začátku května a sezóna 2024 nám oficiálně propukne se začátkem prázdnin. Už teď jsme ale zvědaví, co nového nám letošní léto zase přinese.

Adéla Pečinková,
vedoucí kempu Lodín

INOVACE VE ŠKOLNÍ JÍDELNĚ

Probluz - V současnosti se obecně dbá na zdravé stravování. Lidé se více bojí např. obezity nebo nemocí. Za obezitu především mohou tzv. rychlá občerstvení a samozřejmě přejídání se bez dostatečného pohybu. Je tedy moc dobře, že lidé chtějí něco udělat pro své zdraví a že se rozhodují pro zdravé stravování.

Do zdravého stravování se řadí nejen zelenina, ryby, netučné maso, luštěniny, ale také ovoce, které tělu prospívá a dodává vitamíny a minerály. Z domácích ovoce známe jablka, hrušky, třešně, jahody... Ale co ovoce exotické? Objevuje se hodně v obchodech a vypadá zajímavě.

Ve školní jídelně Probluz jsme chtěli takové ovoce dětem představit a přiblížit. Proto jsme v měsíci prosinci dětem a žákům ZŠ a MŠ Probluz naservírovali ovoce cherimoya – zelený kuželovitý plod se šupinatou slupkou a krémovou sladkou dužinou. Vynikající zdroj vitamínu C, sacharidů, draslíku a vlákniny. A v lednu pitahaya – dračí ovoce. Proč dračí? Svůj název si získalo díky

netradičnímu vzhledu – třírohé šupiny vystupující ze štrpáté pevné slupky. Obsahuje provitamin A, vitamín C, železo, vápník, hořčík a vlákninu. Tyto látky společně podporují imunitní systém a zajišťují zdravý chod trávicího systému.

Byla to velká neznámá pro všechny, jak pro děti a žáky, tak pro paní učitelky. Nikdo se nezalekl a všichni ochutnali. Poznali jsme tak zajímavé, nové chutě neznámého ovoce. Ochutnávky se všem moc líbily a byly takovým hezkým zpestřením ve ŠJ Probluz. Budeme se snažit představovat další a další ovoce a zeleninu. Snažíme se zařazovat do jídelníčků co nejvíce zdravých potravin a jídel jako jsou: rýžovo-jáhlová kaše, ratatouille, smoothie, hlíva, kuskus, cizrna, jáhly, quinoa, klíčky, ovesné vločky... nic nám není cizí. Zkousíme stále nová zdravá jídla. Musím také poděkovat panu Nguyen, vedoucímu obchodu na Dolním Přímě, který vždy ochotně přiveze a sežene vše, co ŠJ Probluz potřebuje.

Dita Havrdová, vedoucí školní jídelny

▪ Ochutnávka exotického ovoce děti velmi zaujala. Foto: Dita Havrdová

MASOPUSTNÍ VESELÍ UŽ PODEVÁTÉ

Nerošov - Tak nás opět dohnal masopust. Byl to již 9. průvod, který v novodobých dějinách zažil náš Nerošov. S výjimkou smutných covidových dob jsme od roku 2014 nevynechali jediný. A jako bychom chtěli tuto nucenou absenci dohnat, s každým postcovidovým rokem roste počet nejen účastníků, ale především masek, které pobaví, někoho (zvláště malé děti) vyděsí, ale i ty, jak jsme viděli, se dokázaly velmi rychle adaptovat na přítomnost medvěda či smrtky a se sladkostí v ruce se účastnily dál, neopustily průvod a čekaly, co se ještě kde objeví. Ale to nakonec i my ostatní, protože před každým domem na nás čekalo pohoštění a hospodyňky se letos skutečně vytáhly. A dlužno říci, že jsme měli asi přímluvu i „tam někde nahoře“, protože sobota 10. února byla jediným dnem, kdy v Nerošově nejenže nepršelo, ale dokonce chvílemi svítilo sluníčko. Zkrátka, masopust, jak

má být.

Letošní masopust se tedy v Nerošově opět vydařil. V průvodu bylo 35 masek, což je číslo srovnatelné s celkovým počtem obyvatel naší vsí. Samozřejmě, že se neúčastnili všichni místní, protože ne všem se daný termín hodil, ale vše dohnali kamarádi a příbuzní, kteří nezištně zaskočili. Strakatý, medvěd, kobylna, smrtka – klasické postavy masopustních průvodů měly doprovod Karkulky, myslivce, selky, prvorepublikové „dámky“, čerta a spousty dalších. Důležitá role se nakonec ujal místní rytíř, který skolením kobylny otevřel dveře dalšímu veselí a dobrému jídlu.

Takže, v Nerošově skončila legrace, na maso si musíme nechat zajít chuť až do Velikonoc. Aspoň se má člověk neustále na co těšit.

Alexandr Hrabálek
nerošovský chalupář

■ Strakatý a medvěd připíjejí na zdar nerošovského masopustu. Foto: Alexandr Hrabálek

20 LET KAŠTÁNKU

Mžany - Ani se tomu nechce věřit, ale 13. února 2024 uběhlo přesně 20 let od první zkoušky Kaštánku pod našim vedením (a byl to zrovna pátek 13.). Kaštánek byl založen v září 2001 Věrou Zahradníčkovou, od které jsme v roce 2004 štafetu převzali. Kaštánku jsme se chopily téměř ještě v dětském věku (13 a 17) a za pomoci starší sestry Verči jsme zahájily zkoušky sboru, ve kterém zpěváci i vedoucí začínali s úplně stejnými hudebními znalostmi a zkušenostmi – prakticky nulovými.

Za celou dobu fungování sboru:

- prošlo sborem přes 200 zpěváků a zpěváček
- uspořádali jsme 35 vlastních koncertů (celkově 41)
- natočili jsme 3 CD
- zúčastnili jsme se nespočtu vystoupení nejen v okolních obcích (vítání občánků, rozsvícení stromčků, Noc kostelů, poutě, oslavy a spousty dalších).

Ze začátku jsme si říkaly, že až budeme na střední, tak Kaštánek někomu přenecháme. Pak jsme to posunuly na vysokou, na to až budeme v práci, až se vdáme, až budeme mít děti... A jak to dopadlo? Jedeme dál a ve sboru máme i svoje děti. Zkrátka když se chce, tak to jde! Oporou ve vedení sboru se zhruba v druhé dekádě stala Iva Machytková, která je naší nedílnou součástí, přívalem energie, spolehlivým partákem a je to prostě "držák".

Asi milionkrát jsme měly chuť to zabalit... Převážně kvůli tomu, co kde

někde někdo řekne. Když už to je po několikáté, řeknete si, že to nemáte zapotřebí. Vždycky ale stačila jedna zkouška a uvědomíte si, že to neděláte proto, abychom se někomu zalíbily, ale proto, aby to děti i nás bavilo. A to je to nejdůležitější a jsme za to vděčné.

Během roku máme zhruba 45-50 zkoušek a neřešíme, jak kdo zpívá, ale jestli má chuť zpívat. Přidanou hodnotou našich vystoupení je, že děti si vyzkouší postavit se před poměrně velký počet diváků (poslední koncert 150) a předvést, co umí, což se jim, podle nás, bude v životě hodit. Někdo se chce

prezentovat i sám, jiný si je jistější ve sboru, další chce pomáhat ať už s kulisy, maskami, technikou. Zkrátka každý si najde to svoje a dohromady to dává celkem pěkný tým, nemyslíte?

V posledních letech jsme se našly v hudebních pohádkách, kde se můžeme vyřádit nejen hudebně, ale i divadelně. Možná i proto máme v současné době 35 zpěváků a zpěvaček.

Ačkoliv se tomu spousta rodičů diví a možná je to i v dnešní době nevidané, Kaštánek vždy byl, je a bude bezplatný, protože jak jsme psaly výše – nás to prostě baví. Výtěžky z koncertů a při-

padné dary jsou použity na provoz sboru. Zkrátka někdo hraje fotbal, někdo vede sbor.

A proč tohle píšeme? Protože občas je potřeba se trochu ohlédnout zpět a uvědomit si, že to, co bereme jako samozřejmost, vlastně vůbec samozřejmostí být nemusí.

A hlavně děkujeme všem, kteří nás za ty roky podporovali. Především našim rodinám, protože když máte takovou oporu doma, jakou jsme měly a máme, je pak radost něco dělat.

Takže jedeme dál a zpěvu zdar.

Aneta Khunová, Ilona Bulíčková

■ Křest CD Kaštánku v roce 2019, zleva: Aneta Khunová, Iva Machytková a Ilona Bulíčková. Foto: Jiří Petera

ČERTI A ČERTICE, UDĚLALI JSTE NÁM RADOST VELICE

Sadová - 25. listopadu jsme se opět sešli a málem jsme se tam už nevešli. Po úvodním blekotavém slovu, které bylo věnováno davu, jsme vyrazili pěšky vyhnat čertům do Sovětic blešky. Krásné pekelné doupátko se otevřelo nakrátko. Někdo čekal ještě venku a někdo už si vevnitř vyměňo-

val plenu.

Čerti blbli, ječeli a některé děti brečely. Čertice hlučely velice, druhý den nemohly na hlasivky a na plíce.

Kdo se prodral nástrahami pryč, dostal za odměnu pavouka či myš. Lucifer přísným okem zamrkal a hříšníků na sebe vše vycvrkal.

Každý kdo polepšení nasliboval, ven z pekla ho pak Lucifer nasměroval.

A tak se na vás, milé děti, budou čerti těšit zase, v našem pekle, v tohlehle roce a obvyklém čase. Veškerá pekelná verbeš děkuje obci Sovědice, obci Sadová a SDH Sovědice za zor-

ganizování čertovského průvodu. ZAS Mžany se svými šikovnými zaměstnanci čertům a čerticím připravili krásné kulisy pro pekličko, takže se u nás cítili jako doma. Děkuje všem, už teď se těšíme, že se pekelná brána otevře znovu v listopadu.

Monika Dušková

POSTŘEHOVÝ ZÁVOD

Popovice - na první říjnovou sobotu si dobrovolní hasiči pro děti i jejich rodiče připravili zábavné dopoledne. Na postřehový závod dorazily děti z Popovic i Třesovic. Jejich úkolem bylo vydat se po označené trase, která vedla od rybníka kolem Popovic zpět. Měly vyhledat očíslované kartičky s pohádkovými postavami. Ty byly rozmístěny v různých zákoutích podél pěšiny a lesa, ale vždy v „postřehové“ vzdálenosti. Závodník si postavku zapsal do soutěžní karty. Děti předškolního věku

namalovaly symbol uvedený u pohádkové postavy. Ti nejmladší se vydali na trať v kočárku v doprovodu rodičů, kteří zavzpomínali na své dětství.

Při přechodu přes silnici nebo u rozcestí dohlíželi na bezpečnost popovičtí dobrovolníci – domorodci.

Odměnou pro všechny závodníky bylo pití, sladkosti, školní potřeby i hračky. Závod potěšil a pobavil malé i velké účastníky. Za rok na viděnou u popovického rybníka.

Lucie Kupsová

▪ Na konci závodu čekala pro účastníky odměna.
Foto: Kateřina Zvoníčková

HALLOWEEN SE VYDAŘIL

Popovice - v sobotu 28. října proběhla akce Halloween, zábavné dopoledne, které pro děti i dospělé připravil sbor dobrovolných hasičů. Děti si mohly vydlabat strašidelnou dýni a za svoji kreativitu a šikovnost je neminula sladká odměna. Všichni zúčastnění si pod nově zkolaudovaným přístřeškem dopřáli hrní-

ček dobrého svařáku, opekli buřty, ochutnali domácí pečené dobroty a popovídali nad různými tématy se sousedy. Potěšila nás návštěva pana starosty Pavla Mrkvičky a to, že jsme se v hojném počtu sešli a užili si dopoledne v příjemné sousedské atmosféře.

Lucie Kupsová

▪ Zábavné dopoledne pro děti i dospělé se vydařilo.
Foto: Kateřina Zvoníčková

ŠKOLKOVINKY ZE ŠKOLKY TŘESOVICE

Třesovice - Jak je již naším zvykem, býváme inovativní a aktivní po celý školní rok a to nejen ve výchově a vzdělávání dětí, ale i směrem k „našim“ rodičům a přátelům školy. Snažíme se o komunitní a odborně zaměřená tematická setkávání. Tato setkávání jsou volně přístupná i pro jiné zájemce a veřejnost.

Ve školním roce 2023/24 jsme již zařadili pro rodiče a veřejnost setkání s přednáškou na téma Attachementu a důležitosti posilování citové vazby předškolních dětí. Dále plánujeme Kouzelné vaření pro rodiče s dětmi, Dýňovou výzvu, přednášku na téma

Oční vady u dětí předškolního věku a jak je poznat a další zajímavé počiny.

Za výraznější zmínku jistě stojí naše tradiční Podzimní slavnost – letos byla uspořádána na oslavu bramborové úrody. Tato akce si již získala přízeň nejen u „našich“ rodičů a prarodičů, ale navštěvují nás i přátelé školy a široká veřejnost, kterých letos přes nepříznivé počasí bylo historicky nejvíce. Tradičně byly otevřené i „dveře školy“ pro kteréhokoli zájemce o prohlídku. Na podzimní slavnosti byla kromě nejrůznějších aktivit pro děti připravena i spousta dobrot. Navařili nebo napekli nejen rodiče, ale i zástupci

školy. Letos jsme hlasovali tajnou anketou pro nejchutnější pokrm a jistě se nebude pan výherce zlobit, když prozradíme, že se svým bramborovým gulášem zvítězil pan Valášek z Třesovic.

Doslova „pecka“, kterou jsme měli možnost si užít s dětmi před pár dny, byl projektový polytechnický den v pravém slova smyslu. Tvořivý, rukodělný, odrážející to, co se v dětech snažíme probouzet – lásku k řemeslům, tradicím, k práci rukama, práci se dřevem apod. Navštívil nás „zpívající truhlář a učitel Petr“, který dětem nejen hrál na kytaru a harmoniku

znělky z nejnámějších večerníků, ale ukázal nám, že při správné přípravě je snadné děti vtáhnout do skutečné práce s opravdovým nářadím. Děti si prakticky samy, jen s naší malou pomocí, vytvořily každý své vlastní krmítko pro ptáčky. Celá školka se provoněla dřevem. Byl to báječný den.

Jistě mohou prozradit, že na podobnou zajímavou aktivitu se brzy mohou těšit i „naše“ maminky, pro které již polytechnické odpoledne připravujeme.

*S přáním pohodového roku 2024
Gabriela Melounová, ředitelka MŠ*

■ V rámci projektového dne si děti vyrobily krmítka pro ptáky.
Foto: Klára Císařová

■ Projektový polytechnický den byl velmi tvořivý. Foto: Klára Císařová

DUŠIČKOVÁNÍ- CESTA STRAŠIDÝLEK SE SVĚTÝLKY

Stračovská lhota - v neděli 5. listopadu 2023 se konala akce nazvaná Dušičkování - cesta strašidýlek se světýlky.

Akce začala odpoledne v 16 hodin, kdy se děti sešly na místním dětském hřišti u klubovny. Na začátku akce si musely vyrobit lampiónky, aby se s nimi mohly vydat na strašidelnou cestu ve tmě. Čekali jsme, až se setmí a vydali se společně na cestu.

Cesta byla osvětlena svíčkami, světýlky a lemována duchy. Celou atmosféru podtrhovala tajuplná hudba a opravdu dušičkové počasí. Děti si svítily lampiónky a putovaly za světýlky, která zářila z krabiček, v nichž byl mimo nich ukryt také úkol a tajná šifra. Celkem bylo připraveno 10 osvětlených krabiček s úkoly a šiframi. Po splnění každého úkolu děti získaly část šifry.

Po úspěšném zdolání všech úkolů a sestavení tajné šifry děti zjistily, že mají hledat vzkaz. Ovšem překvapením bylo, že list se vzkazem byl prázdný a jediné, co u něho leželo navíc, byla

baterka. Bystré děti pochopily, že musí podsvítit vzkaz tak, aby se jim objevilo písmo. Po přečtení bylo jasné, kdo tajný vzkaz napsal. Byli to hodní duchové Stračovské Lhoty.

Hodní duchové informovali děti, že tím, že překonaly svůj strach a prošly strašidelnou cestou, odehnaly zlé duchy zpět na onen svět. Také je hodní duchové prosili, aby si děti večer zapálily doma lucerničku na vzpomínku na ně. Na oplátku hodní duchové schováli pro děti uprostřed tmy tajemný poklad.

Dětem se podařilo strašidelné dobroty najít a společně se i s rodiči vrátili ke klubovně za občerstvením a teplými nápoji. Malá strašidýlka si také ještě mohla v dílničce vybrat některou z připravených aktivit. Následně se všichni odebrali do svých domovů.

Věříme, že si nejen děti a všichni zúčastnění vzpomněli na dušičky, které tu s námi již, bohužel, nejsou, ale i Vy ostatní jste se na chvíli v tento čas zastavili a na vzpomínku si třeba zapálili

také svíčku.

Děkujeme všem, kteří nás jakýmkoliv způsobem podpořili a všem statečným, kteří se nedali odradit počasím a dorazili za námi. Myslíme, že si všich-

ni stateční z našeho Dušičkování nesli domů radost a zážitky a těšíme se zase na příští rok.

Lenka Gičová a Barbora Matusková

■ Aby si děti mohly na strašidla posvítit, vyráběly si nejprve lampióny.
Foto: Michal Gič

SOVIČKY NA REPUBLIKU

Sověťice - Asi jako v každé organizaci, tak i u nás ve sboru dobrovolných hasičů zápolíme s nedostatkem školních dětí v kroužku mladých hasičů. Pro rok 2024 sice máme 36 dětí ve věkových kategoriích přípravka, mladší plamen, starší plamen a dorost. Problémem však je, že na postupovou soutěž jarního kola potřebujeme minimálně devět dětí např. ve věkové kategorii šest až deset let. Děti se u nás neučí pouze požárnímu útoku, ale také třeba zdravotě, topografii, rozpoznávání stop zvěře, druhům květin, střelbě ze vzduchovky, jak volat na tísňovou linku atd.

A právě „Závod požární všestrannosti a brannosti“ byl poprvé na podzim hodnocen samostatně a soutěž se stala postupovou. Pečlivě jsme se připravovali na novou výzvu s dosti pozměněnými pravidly. Před okresními závody jsme odjeli na pravidelné soustředění do Šerlišského Mlýna. Vyplatilo se, jelikož všechny kategorie

na okresním kole postoupily na kolo krajské. Přišel listopad, Bílé Poličany a závod o republiku.

Musím pochválit všechny děti, které se zapojily do tohoto klání, za jejich krásná umístění v jednotlivých kategoriích. Při vyhlášení přišlo ovšem překvapení. V kategorii mladší Plamen 6 až 10 let se na nádherném 2. místě umístilo družstvo našich Soviček a zajistilo si tak postup na mistrovství České republiky v tomto odvětví. Mistrovství republiky se koná ve Vlašimi v sobotu a neděli 6. a 7. 4. 2024. Sovičky závodí v neděli dopoledne a budeme držet palce, aby si závod co nejvíce užily. Republika se totiž neběhá každý den a stojí za tím obrovský kus práce.

Děti ovšem nemají v našem kroužku jenom povinnosti. Každým rokem pro ně chystáme i nějaké odměny za odvedenou práci. Starší kategorie si pravidelně vybírá sjíždění řeky a mladší s přípravkou mají naplánovaný nějaký

■ Vítězové závodu požární všestrannosti a brannosti. Foto: Anna Volšičková

ten krásný výlet.

Pokud by ses chtěl, nebo chtěla přidat do naší hasičské rodiny a zážit spousty legrace a zážitků, budeme

všichni moc rádi, když nás budeš kontaktovat na tel. číslo 605849282.

Aleš Krátký
vedoucí mládeže SDH Sověťice

135. VÝROČÍ SDH HNĚVČEVES

Hněvčeves - V den pětiletého výročí zasažení naší nejmladší památné lípy a 105.výročí naší republiky oslavili dobrovolní hasiči také své výročí. Jsme součástí Okrsku č.9 Kanonýra Jabůrka. Členové sboru a hosté se sešli v Komunitním centru obce. Prohlédli si nové prostory pro výjezdovou jednotku obce. Zde má SDH zaparkovanou techniku včetně výjezdového auta. Prostory jsou součástí Komunitního centra v Hněvčevsi. K vidění byla nejen současná technika, ale i ta historická. K ní patří chlouba místních hasičů – hydrofor. Při příležitosti 135. výročí vyhlásilo SDH výtvarnou soutěž na téma Oheň a voda. Výsledky soutěže byly zveřejněny právě v tento den, stejně jako předání ocenění, a to i pro zasloužilé členy SDH Hněvčeves. Velmi významná je

spolupráce mezi SDH Hněvčeves a Sověťice, kde probíhají pravidelná školení hasičů a trénují hasičskou přípravu i děti z Hněvčevsi. Hasičský spolek má dlouhou tradici. I proto se u přípravného občerstvení dlouho debatovalo a vzpomínalo, třeba na nedávnou Stezku odvahy. Pořádá ji s mimořádným úspěchem spolu s SDH Hněvčeves už každý rok Myslivecký spolek Bystřice - Hněvčeves. Opět to byla stezka plná překvapení a tajemství - a hlavně s velkou účastí. Nechyběly klasické postavy, ale překvapilo třeba pavoučí doupě a netvor v hradu. Setkání hasičů a hostů se vydařilo. Moc děkujeme všem za spolupráci a nejpозději za pět let zase na viděnou.

Starosta SDH Hněvčeves
Bohumil Domkář

■ Oslava 135. výročí založení sboru Foto: Jan Kleček

ZÁVĚR ROKU SE SPORTEM

Sadová - 1. prosince se uskutečnilo vyhlášení výsledků Sadovské tenisové ligy. Letos se odehrálo 5 soutěžních kol, hrálo se od dubna do září a celkovým vítězem se stal Pavel Zapadlo z Dohalic, na 2. místě se umístil Martin Hanuš z Nechanic a na 3.místě Stanislav Suchý ze Sadové. Již nyní se můžete hlásit do dalšího 14. ročníku Sadovské tenisové ligy, a to na tel. 739 329 292. Jelikož si paní zima letos pospíšila, mohla se ještě před Vánoci rozběhnout Obecní hokejová liga ve Mžanech. I v letošním ročníku nechybělo družstvo Sadové mezi deseti přihlášenými týmy. Po základní

části hokejisté Sadové obsadili 2. místo a vybojovali tak výhodnou pozici pro play-off. Ve čtvrtfinále se podařilo otočit zápas s týmem Hořic, v semifinále pak v dramatickém zápase porazit domácí Mžany a postoupit do finále. Tam již na naše hokejisty čekal vítěz všech dosavadních ročníků tým Dohalic. Na finále dorazilo velké množství fanoušků, kteří většinou hnali dopředu Sadovou. Zápas byl dramatický až do posledních vteřin, Sadová v utkání dvakrát vedla, ale nakonec se po vítězství 4:3 radovali opět hokejisté Dohalic.

Jiří Streda

■ Hokejový team Sadové - 2. místo OHL ve Mžanech. Foto: Kristýna Středová

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY PRO ANIČKU

Pšánky - 23. a 24. září se uskutečnil na našem rybníce 1. ročník charitativních rybářských závodů.

Celou tuto akci uspořádala skupina Rybáři dětem, která působí především na facebookových stránkách. Tento závod byl pořádán na pomoc nemocné Aničky. Byl první zkušeností týmu Rybáři dětem. Skupina primárně pomáhá dětem k získání rybářského náčiní od zkušenějších rybářských kolegů, kteří už své starší vybavení nepotřebují a jsou ochotni ho dětem darovat.

22. září (pátek) se většina závodníků dostavila na místo konání. Zbytek dorazil časně ráno. Celkem se zúčastnilo 8 týmů různých věkových kategorií. V 8:00 proběhlo losování lovných míst. Poté v 10:00 závod začal.

Pro děti byla na fotbalovém hřišti vedle rybníku přichystaná doprovodná akce. Skákací hrad, hod kobrou na terč, hod olovem do dálky a suchá přívlač.

Každý závodník obdržel lístek na

občerstvení, které zajistil Rostislav Flégl z rybářského spolku Pšánky. Celá akce dala hodně práce, podílelo se na ní 8 lidí z týmu Rybáři dětem, ale i spousta dalších.

Týden před závody se Josef Šulc a jeho tým z Kámik charity carp rozhodl podpořit Aničku při příležitosti jiných charitativních závodů částkou 52 250 Kč. Tímto jim chceme za Rybáři dětem a Aničku ještě jednou poděkovat.

Na závodech také proběhla dražba, které se zúčastnili jak závodníci, tak i lidé v živém vysílání na Facebooku.

Částku 10 000 Kč získanou z dražby jsme po rozhodnutí s maminkou Aničky podpořili nemocného Alberta. Z tohoto závodu Anička obdržela částku 27 499 Kč.

Po skončení závodů se konalo vyhodnocení, díky skvělým sponzorům si každý závodník mohl něco odvézt na památku.

Na závěr bychom chtěli poděkovat obci Pšánky, Rybářskému spolku Pšánky, sponzorům, závodníkům,

lidem co přispěli na transparentní účet a všem ostatním, co se jakkoliv na akci podíleli. Celý náš tým se bude těšit na další setkání a spolupráci.

S pozdravem Ondra Holub, Honza

Kaufik, Franta Kocúr, Michal Kocián, Radim Mikliš a další kamarádi, co přiložili ruku k dílu.

Marek Dmejchal
Rybářský spolek Pšánky

ZÁVĚR ROKU - PŘÍLEŽITOST K OHLÉDNUTÍ

Dolní Přím - přímští hasiči se sešli dne 20. ledna na valné hromadě sboru. Činnost celé naší organizace za uplynulý rok 2023 jsem zhodnotila ve své zprávě já jako starostka sboru. Také jsem za celý hasičský sbor poděkovala každému, kdo jakkoliv přispěl k dění v našem sboru.

První velké poděkování patřilo

Obci Dolní Přím v čele se starostou Petrem Švastou. Bez podpory obce by se nemohl uskutečnit například zájezd na Mělnické vinobraní. Na oplátku na obci vědí, že se na hasiče můžou vždy obrátit s prosbou o pomoc při úklidu okolí obcí, koupaliště, při pořádání kulturních a společenských akcí.

Další poděkování patřilo panu Rudolfu Vohralíkovi, který našemu sboru věnoval dvě ocenění svého dědečka Josefa Millera. Ocenění udělila Česká hasičská jednota v Praze v roce 1927 a 1935. Zajímavostí je, že pan Vohralík je nejstarším členem sboru a zároveň jeho nejmladší členkou je pětiletá Nikolka Nálevková, prapra-

pravnučka vyznamenaného Josefa Millera.

K poslednímu prosinci roku 2023 měl náš sbor 90 řádných členů, z toho 34 členů do 18 let. Právě tito členové, tedy naši mladí hasiči a dorostenci, jsou v současnou dobu našimi nejaktivnějšími členy.

Jana Burketová, Starostka SDH

▪ Okresní kolo závodu hasičské všestrannosti a brannosti v Klamoši. Foto: Simona Havlínová

▪ Nejstarší člen sboru pan Rudolf Vohralík s nejmladší členkou Nikolkou Nálevkovou. Foto: Michal Nálevka

VÝKONY DĚTSKÝCH STOLNÍCH TENISTŮ PŘEKVAPILY

Lodín - již třetím rokem se v naší obci uskutečnil turnaj v ping – pongu dětí. Tradičně rozdělen do kategorie mladší a starší děti. V dopoledních hodinách se sjelo 11 sportovců zahrát si v kategorii mladší ping – pongisté, odpoledne 10 juniorů. Těší nás, že turnaj se rozšířil do širšího podvědomí veřejnosti a že dorazili sportovci nejen domácí, ale i z okolí Nechanic a Bydžovska. Bylo vidět opravdu mnoho krásných výměn, za které by se nemusel stydět kdejaký profík. Kluci se prali doslova do posledního míčku a bylo vidět, že každý má v sobě sportovního ducha a chce vyhrát.

Na bedně se umístili za

mladší kategorii:

1. Ondřej Dvořák (Lodín)
2. Marek Lipowski (Tůně)
3. Mikuláš Soukal (Lodín)

starší kategorii:

1. Dominik Dvořák (Lodín)
2. Vojtěch Polák (HK)
3. Matyáš Zanespal (Lodín)

■ Kategorie mladších a starších dětí. Foto: archiv

Po odehrání turnaje dětí přišla na řadu novinka turnaj žen v ping – pongu. Světe div se, v místním hostinci se v neděli odpoledne sešlo 16 žen ve věku od 15 – 50 let. Výkony byly různé, od profesionálních vý-

měn, přes kvalitní podání po přepínávanou. Jako nejlepší z nejlepších se ukázala Lenka Zanespalová z Lodína. Vítězům gratulujeme, děkujeme všem, kteří se zúčastnili, děkujeme obci Lodín, místnímu hostinci, SK

Lodín, sponzorům, předsedovi a pořadatelům a všem, kteří se podíleli na ping – pongovém turnaji, byl to prima den. Tak zase za rok! Heslo zní: Kdo potrénuje, vyhraje.

Tvořilky z Lodína

Vážení čtenáři,

Jak již možná víte, společnost Altran CZ sídlící v Hořicích nedávno prošla změnou majitele a nyní nese nové jméno - Tiyo. Tato změna nám otevírá dveře k novým možnostem a příležitostem, avšak zároveň navazuje na původní kořeny a hodnoty.

Naše hořická společnost, založená v roce 1993 pod svým původním jménem SWELL, se postupně zapsala do povědomí regionu i řady evropských firem v automobilovém průmyslu jako jejich významný vývojový partner. Po roce 2016 se firma nadále rozvíjela pod názvem Altran CZ, jako součást nadnárodní korporace Altran / Capgemini. V září 2023 byl úspěšně dokončen manažerský odkup společnosti a od té doby pokračujeme v naší činnosti pod novou značkou Tiyo, jako samostatná česká společnost s dlouhodobým podnikatelským plánem v našem regionu.

Tiyo je dnes nejvybavenější nezávislou laboratoří pro testování a vývoj automobilových komponentů ve střední Evropě. Je rovněž vývojářem a výrobcem testovacích zařízení či speciálních dílů také pro letecký či kosmický průmysl a výzkumná pracoviště v České republice.

Naši specialisté se podílejí také na testování vlaků na železničním zkušebním okruhu ve Velimě. Tradiční doménou už od počátku firmy nadále zůstává vývojová konstrukce součástí automobilů, dnes zejména karoserií, plastů či světlometů.

Minulý rok byl pro společnost Tiyo a.s. plný významných úspěchů a inovací. Započaly se nové projekty v oblasti elektromobility, od konstrukce a výpočtů pro díly a sestavy elektrických autobusů, nákladních vozidel až po komplexní zkoušení a validaci elektrických komponent. Dále také zkoušení baterií a testování elektrických kompresorů.

A co čeká Tiyo a.s. v roce 2024?

„Pro rok 2024 má Tiyo v plánu další rozsáhlé investice do technologií, které nám umožní zůstat v čele inovací v oblasti testování a vývoje automobilových komponent“ říká Milan Křovina, spolumajitel a člen představenstva Tiyo. „Tyto investice jsou spojeny s dalšími zajímavými projekty, které nás čekají.“

S ohledem na tyto nové výzvy a expanzi naší činnosti, hledáme nové kolegy, kteří se k nám připojí a pomohou nám realizovat naše ambiciózní plány. Pokud máte zájem být součástí našeho týmu, neváhejte a obraťte se na nás na adrese people@tiyo.cz.

Více informací o naší firmě naleznete na www.tiyo.cz

HR specialista

Ing. Lenka Vyhřidalová
lenka.vyhřidalova@tiyo.cz
+420 777 793 539

Tiyo a.s., Příčná 2071, 508 01, Hořice

Spolufinancováno
Evropskou unií

Královéhradecký kraj

Poradna pro rodiče a děti

Nejste na to sami!

- Prožíváte nejistoty při výchově dítěte?
- Zajímá Vás prožívání Vašeho dítěte?
- Nechápe okolí jeho projevy?
- Nevíte si rady s jeho smutkem, strachem nebo vztekem a nerozumíte jeho reakcím?
- Setkává se Vaše dítě s ústrky v kolektivu?
- Obáváte se, že Vaše dítě může být obětí šikany?
- Potkala Vaše dítě nebo Vaši rodinu mimořádná či tragická událost?
- Vychováváte dítě, které se Vám nenarodilo?
- Máte dítě svěřené do náhradní rodinné péče?

Poradna pro rodiče a děti bude otevřena od 15 do 17 hodin

- první čtvrtek v měsíci v ZŠ Nechanice (budova II. stupně)
- třetí čtvrtek v měsíci v ZŠ Libčany

Kontaktujte nás:
Bc. Ladislava Tichá
tel.: 604 915 503
ladislava.ticha@hradeckyyvenkov.cz

www.hradeckyyvenkov.cz
@hradeckyyvenkov.cz
Hradecký venkov o.p.s.
Husovo náměstí 83
503 15 Nechanice

Poradna je bezplatná.

Rozvoj regionálního partnerství v sociální oblasti na území obcí Královéhradeckého kraje III: reg. č. CZ.03.02.02/00/22/006/0000241.

Po předložení inzerce
sleva 15 %

Piniová kůra

DEKORAČNÍ

50/7-9 kg

JEMNÁ 1-5 cm
STŘEDNÍ 4-12 cm
HRUBÁ 7-16 cm

350 Kč včetně DPH

Doprava: Upřesněna dle množství a dodací adresy.

PRODEJNA | SERVIS | PŮJČOVNA
ZAHRADNÍ TECHNIKY

Rozběhce 18 VŠESTARY
T: 495 458 152, 725 993 021
E: info@vitaltech.cz
www.vitaltech.cz

VYHLEDAT ODBORNOU POMOC NENÍ OSTUDA

Když do života vstoupí duševní onemocnění, dá se to zvládnout. Je důležité si říci o pomoc. Vyhledat odbornou pomoc není ostuda, naopak, je to odvahy změnit svůj život.

Jsmo organizace Péče o duševní zdraví. V Hradci Králové působíme od roku 2007 a od roku 2019 poskytujeme služby centra duševního zdraví.

Náš tým tvoří zdravotníci, sociální pracovníci i peer konzultanti a všichni jezdí za klienty domů nebo na jiné

domluvené místo. Díky tomu klienty podporujeme rychle, efektivně a můžeme včas reagovat na jejich potřeby, a tak například předcházet někdy zbytečným hospitalizacím.

Nejčastěji podporujeme klienty při:

- získávání společenských kontaktů
- zvládání projevů duševní nemoci v běžném životě
- zajištění psychiatrické péče, nastavení medikace a terapeutického plánu,
- jednání na úřadech

- finančním hospodaření
- nácviku péče o vlastní osobu i domácnost
- řešení krizových situací, jako je ztráta zaměstnání či bydlení aj.
- aktivním trávení volného času a získávání společenských kontaktů

Sídlíme na adrese: Kavčí plácek 121 Hradec Králové. Kontaktujte Romanu Slezákovou: romana.slezakova@pdz.cz nebo 778 526 216.

Přijít můžete i osobně v kontaktní den: PONDĚLÍ 12:00 – 15:00 hodin. Naše služby jsou bezplatné a jsou určeny pro obyvatele okresu Hradec Králové starší 16 let, kterým do života vstoupilo vážné duševní onemocnění, jako je schizofrenie, bipolární poruchy aj. Podporujeme také rodiny klientů. Více informací na www.pdz.cz. Aktuálně hledáme i nové kolegy na pozici sociální pracovník.

Magdalena Plivová

F E J E T O N

Rozhodli jsme se věnovat část prostoru ve zpravodaji autorům fejetonů. Že je taky píšete? Rádi byste některý z nich otiskli? Tak sem s nimi, v příštím čísle může být ten váš. V prvním čísle jsme se seznámili s tvorbou Blanky Macháčkové z Těchlovic. Dnes je tu pro vás připraven fejeton Evy Černošové z humoristické knihy Jak jsem nenapsala knihu.

NO DOVOLTE, DVACET OSM!

„Babička byla zastaralá, měla čtyři zuby...“ Těmito slovy charakterizovala hlavní postavu z knihy Boženy Němcové jedna třináctiletá studentka. Rozbor díla nám dal tehdy poněkud zabrat... Ale správný učitel se vždy rád něčemu přiučí. A tak se může stát, že jednoho dne uvidí zdánlivě známou postavu v úplně jiném světle... Pětapadesát let bylo té bělovlasé čtyřzubé stařence, když dorazila k Proškovým. Běda tomu, kdo by dnes nazval padesátníci stařenkou! A přiznám se, že všechny dámy toho věku, které znám, vypadají tak dobře, že by vás to ani nenapadlo. A mají mnohem více zubů...

Není to tak dávno, vlastně, aha, ono už to nějaký ten pátek bude... Zkrátka... před několika lety mne dobře pobavila kamarádka. Seděli jsme onoho vlahého pozdně letního podvečera u stolu se slovinskými zpěváky, kteří nás pozvali na hudební festival. Po koncertě se obrovský sál zaplnil znamenitými pokrmy a my účinkující jsme se mohli vskutku vybraně občerstvit. Pochutnávali jsme si na kdovíkolikátém chodu, když si k nám dvěma přisedli slovínští kolegové. Jeden z nich spíše mlčel a jedl (jako já) a ten druhý byl hovornější (jako Renatka). Vnímala jsem ještě, jak mu má přítelkyně vypráví o svém působení v základní umělecké škole, a pak jsem se ztratila kdesi v dálavách. Nevím už, co si tenkrát získalo mou pozornost. Zda obložený talíř či hovor našich kolegů u vedlejšího stolu. Ale pak se rázem vrátila k mým spolustolovníkům. Prvotní dotaz jsem si domyslela, věděla jsem, že se kamarádka ráda nepřipravených mužů ptá, kolik je jí let. Tato její zábava nebyla žádným tajemstvím, její skutečný věk však

pro mnohé ano. Vzhledem se mu opravdu neblíží.

Jakožto moje někdejší třídní učitelka mi na začátku našeho prvního společného koncertního zájezdu nařídila, že si budeme tykat. „Panebože, nech toho pořád s tou paní učitelkou! Víš, jak to vypadá? Nepřipadám si tak stará...“

„Cože?! Kolik?!“ otočila jsem se k Renatčině dotčené tváři a sledovala Slovince, jak hledá správná slova omluvy. „Třicet dva?“ vykřikla teatrálně má jednačtyřicetiletá kamarádka a po dramatické pauze, kdy nechala mladíka ještě tápat kolem pětadvacítiky, navázala, jako by si jeho pokání vůbec nevšímal: „No dovolte, dvacet osm!“

Zanořila jsem se cele do syrové rolády a neodvážila se pohlédnout nikomu z přítomných do očí. Soustředěně jsem žvýkala sousto za soustem a bojovala s nutkáním k smíchu.

Renatka svůj oficiálně uznaný věk od té doby asi dvakrát aktualizovala, ale stále patří k vyvolání osvědčené zábavy. Onehdy ve Slovinsku jsem její přístup nechápala. Bylo mi jednadvacet, a když se mne toho večera jeden rakouský tenorista zeptal, kolik mi je, a pokračoval dotazem dalším, doprovázeným výmluvným obscénním gestem, hluboce jsem se urazila. Ale nebylo to kvůli tomu, že se chtěl ujistit, zda nejsem nezletilá...

Na podobné omyly jsem byla zvyklá. Tou dobou se mne v autobuse dokonce řidiči občas zeptal, zda chci: „Celou, nebo poloviční?“

„Holka, to máš asi po mně,“ reagovala na situaci přítelkyně a vypadala, že ji to těší stejně jako můj přátelský vztah ke studentům a radost z práce, které jsem od ní převzít mohla. Nebudu zde rozebírat vliv

působení třídní učitelky na genetickou výstavbu jedince. Pravdou je, že oba moji rodiče také vždy klamali tělem, což mi v poslední době pokaždé příjemné není. Zvláště v situacích, kdy mne neznalé okolí považuje po tatínkově boku za zlatokopku. V rodinném kontextu by se navíc dalo mluvit jediné o kopání brambor na hektarovém poli, ale to už ony „chápaté pohledy“ pochopit nedokážou.

Ve čtyřicetiletosti jsem s čerstvým diplomem v šupletí vyrazila do pracovního procesu a kolega, jenž si se mnou na seznamovacím večírku potykal, mne „za strážlivu“ na chodbě našeho gymnázia nepoznal a před zraky a slechy přítomných studentů poslal: „Ale okamžitě přezout do šaten!“ Krátce poté mi podobné situace začaly dělat dobře a já zvolna začínala své kamarádce rozumět...

„Třicet jedna,“ pravila s noblesou sobě vlastní kolegyně v důchodovém věku, když se jí zvědavý kolega na narozeninové oslavě poněkud neomaleně zeptal: „Kolik už ti vlastně je?“ Pak se otočila k dalším gratulantům a nás, mladší kolegyně, seznámila s pravidly protokolu: „To je poslední věk, který dáma na veřejnosti přizná. A pokud se toho dožije, tak se k němu hlásí zase až nad pětasedmdesát.“

Ač jsem jí tehdy nemohla plně rozumět, neboť 31. narozeniny byly ještě přede mnou, toto moudro jsem si zapamatovala. Všimla jsem si totiž, že se vnímání věku v průběhu života lidského (speciálně pak ženského) mění. Ty tam se ocitly ty chvíle, kdy vás naštvete, když vám okolí místo devíti let hádalo osm. Jak se přehoupne první desítka, jde ještě více do tuhého! Máloco rozčílí čtrnáctiletou dívku víc, než když jí neřeknete, že

vypadá aspoň na šestnáct... Nedovedu přesně říct, kdy se to stane, ale jednoho dne dojde k obratu.

A pokud vám ve třiceti hádají čtyřicet, začíná to být už vyloženě příjemné. Zvykla jsem si – a nebylo to nijak těžké. Pokud si ale vzpomenu na Renatčinu scénu se Slovincem, asi bych se měla urazit a uhádat nějaký další rok k dobru... Ale co, do čtyřiceti či padesáti nebudu malicherná! Manžela sice fakt, že mne okolí oslovuje jako slečnu, příliš netěší, ale učím jej vnímat ho jako kompliment i pro něj...

Minulý týden jsem zašla do obchodu, předesílám, že v jiném městě, kde mne ani mého muže neznají. Usměju se na pokladní, ona na mě. Nabídnu jí drobné, ona slušně poděkuje a – a pak! – se mě zeptá: „Budete chtít doklad, mladá paní?“

Mladá paní?! Vyklopýtala jsem zděšeně na ulici. Netušila jsem, jak to dopadlo s penězi ani s účtenkou. Kdepak slečna... Mladá paní! Znělo mi v uších ještě celou cestu domů.

Zavřela jsem za sebou dveře a pohledem spočinula na díle Boženy Němcové v naší knihovně. Došlo mi, že jsem vlastně tak špatně nedopadla. V její době bych sice měla „období stařenky“ ještě daleko před sebou, ale za mladou paní bych asi byla hodně vděčná. Stejně jako za svůj kompletní chrup. Však už také něco pamatuji. V době mého dětství byla třicítka věkem středním (pro nás děti však již v podstatě kmetským) a mám takový dojem, že pětatřicetníci už měli v autobusech dokonce místa k sezení...

Eva Černošová. Fejeton z humoristické knihy Jak jsem nenapsala knihu (Ofis 2021).